

**Бранко Ченејац**

**Српско народно црквено појање по карловачком  
напеву**

# **Осмогласник**

**КЊИГА ДРУГА**

**V - VIII ГЛАС**

**приредила  
Тамара Петијевић**

**Нови Сад, 2009.**

**Хор „Свети Стефан Дечански“**

**Нови Сад**

**Редакција и нотографија**

**Тамара Петијевић**

**Покровитељ издања**

**Секретаријат за културу АП Војводине**

*Фотокопирање је дозвољено*

e-mail: [hordecanski@eunet.rs](mailto:hordecanski@eunet.rs)

[www.horsvetistefandecanski.com](http://www.horsvetistefandecanski.com)

## САДРЖАЈ

### Нотни зборник, друга књига

#### ПЕТИ ГЛАС

<i>Вечерње</i> - Господи возвах	1
Стихире на Господи возвах	2
Остали припеви	6
Догматик	8
Стихире на стиховње	9
Тропар	12
Богородичен	13
<i>Јутрење</i> – Бог Господ	14
Сједални	14
Степена	18
Прокимен на Јутрењу	20
Величит душа моја Господа	21
Хвалитне стихире	22
Преблагословена јеси	26
Велико славословије	27
<i>Литургија</i> – Блажена	31
Кондак	33
Прокимен Апостола	33

#### ШЕСТИ ГЛАС

<i>Вечерње</i> - Господи возвах	34
Стихире на Господи возвах	35
Остали припеви	39
Догматик	41
Стихире на стиховње	43
Тропар	46
Богородичен	47
<i>Јутрење</i> – Бог Господ	48
Сједални	48
Степена	51
Прокимен на Јутрењу	54
Величит душа моја Господа	54
Хвалитне стихире	56
Преблагословена јеси	59
Велико славословије	60
<i>Литургија</i> – Блажена	64
Кондак	65
Прокимен Апостола	65

## СЕДМИ ГЛАС

<i>Вечерње</i> - Господи возвах	66
Стихире на Господи возвах	66
Остали припеви	71
Догматик	72
Стихире на стиховње	73
Тропар	75
Богородичен	76
<i>Јутрење</i> – Бог Господ	77
Сједални	77
Степена	80
Прокимен на Јутрењу	83
Величит душа моја Господа	83
Хвалитне стихире	85
Преблагословена јеси	88
Велико славословије	88
<i>Литургија</i> – Блажена	92
Кондак	94
Прокимен Апостола	94

## ОСМИ ГЛАС

<i>Вечерње</i> - Господи возвах	95
Стихире на Господи возвах	96
Остали припеви	99
Догматик	100
Стихире на стиховње	102
Тропар	104
Богородичен	105
<i>Јутрење</i> – Бог Господ	106
Сједални	106
Степена	110
Прокимен на Јутрењу	114
Величит душа моја Господа	114
Хвалитне стихире	116
Преблагословена јеси	120
Велико славословије	120
<i>Литургија</i> – Блажена	124
Кондак	128
Прокимен Апостола	128

Уз „Осмогласник“ Бранка Ченејца 129

О аутору 131

# Осмогласник

## ПЕТИ ГЛАС

### Вечерње

Господи возвах, стихире и догматик

Обим мелодије



Темпо: Споро

Почетак *re*



1. Го спо ди, во - звах к Те - бје, у - сли - ши мја;



У - сли - ши мја, Го - спо - ди. Го - спо ди, во - звах к Те -



бје, у - сли - ши мја; вон ми гла - су мо ље -



ни ја мо - је - го. Вњегда во - зва - ти ми к Те -



- бје; у - сли - ши мја, Го - спо - ди.



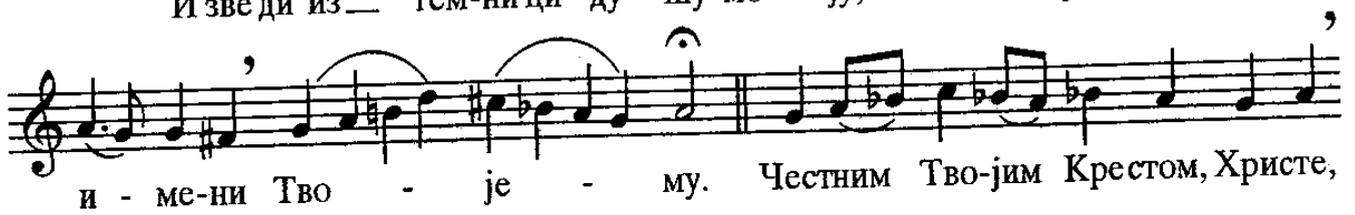
2. Да ис пра - вит - сја мо - ли - тва мо - ја,



ја - ко ка - ди - ло пред То - бо - ју, воз дје - ја -



ни - је ру - ку мо - је - ју, жер - тва



## V



— пла че - вна - ја. Вни - де бо Цар - сла - ви Хри -

стос, гла - го - ља су - шчим во у - зах: и - зи - ди -

те, и су - шчим во тмје: от - криј - те - сја.

5. Из глу би - ни воз - вах к Те - бје Го спо - ди, Го - спо -

ди, у сли - ши глас мој. Ве - ли - је чу - до, не - ви - димих Со

дје - тељ, за че лов је - ко - љу би је пло - ти - ју по стра - дав,

вос - кре - се Без - смерт - ниј. При и - ди - те, о - те - чес - тви -

ја ја зик, То - му по - кло - ним - сја: бла го - у -

тро - бијем бо Јего от пре - ле - сти и - зба - вл - ше - сја, в три јех и по

ста - сјех Је - ди - на - го Бо - га - ње - ти на - ви - ко - хом.

6.

Да бу-дут у - ши Тво - жи, вњем - љушче гла - су мо -  
 ље - ни-ја мо - - - је - - - го. Ве - чер - ње-је по кло -  
 ње - ни - је прино-сим Те - бје, не - ве - чер - ње - му —  
 свје - ту, на ко-нец вје - ков, ја - ко взер-ца-ље пло -  
 - ти-ју воз-си-јав - - - ше - му — ми - - - ро -  
 - - ви, и да - же до а - да низ шед - ше - му, и та-мо су -  
 - шчу - ју тму — раз - ру - шив - ше - му, и свјет — вос -  
 кре - се-ни-ја ја - зи - ком — по ка - зав - ше - му; свје-то дав -  
 че, — Го - спо - ди, — сла - ва — Те - бје.

7.

А шче без за - ко - ни-ја на зри - ши — Го спо ди, Го - спо ди

кто по - сто - жит; ја ко у Те - бе о - чи - шче - ни - је

јест. На - чал - ни - ка спа - се - ни - ја на - ше - го Хри - ста сла во сло -

- - вим: То - му бо из мер - твих вос - крес - шу, мир от -

пре - ле сти спа - сен бист. Ра - ду - јет - сја лик ан -

гел - скиј, бје - га - јет де - мо - нов пре - лест,

А - дам па диј во - ста, диа - вол у - праз - дни - сја.

8. И - ме - не ра - ди Тво - је - го по тер - пјех Тја - Го спо - ди, по тер пје

ду - ша мо - ја в сло - во Тво - је, у - по - ва ду - ша мо -

ја на - Го - спо - да. И - же от ку сто - ди - ји на - у -

че - ни би - ва - ху от бе за - ко - ник, по криј - те Хри стово во

ста - ни - је, и при - ми - те сре бре - ни - ки - и - р - ци -  
 - те: ја - ко нам - спја - шчим из гро ба - у - кра -  
 ден - бист - мер - твиј, кто - ви дје, кто сли - ша,  
 мер тве ца у - кра - де - на ко - - - гда; па - че - же по - ма -  
 за - на и на - га, о - ста - вл ша и во - гро - бје по гре бал -  
 - на - ја - сво - ја; не прел - шчај - те - сја - Ју -  
 - де - је, на - ви кни - те ре - че - ни јем про ро - че ским и у -  
 ра - зум јеј - те, ја - ко тој јест - во - и - сти - ну  
 и - зба - ви - тељ ми - ра - и - все - си - лен.

### Остали припеви

9.

От стра - жи у - тре ни - ја до - но - шчи, от стра - жи у -

## V



## Догматик

В Чермњем мо-ри, не-и-ску со - бра - чни - ја Не-вје - - - сти  
 об - раз - на-пи - са - сја и - но - гда. Та - мо - Мој -  
 сеј, - раздје - ли - тељ - во - ди; здје - же Гав - рил, - слу -  
 жи - тељ чу - де - се. Тогда - - - глу-би-ну - шес - тво ва не -  
 мо - кре - но - Из - - - ра - иљ: ниње же Хри -  
 ста - роди без - сје - ме но Дје - - - ва. Мо - ре - по про-ше -  
 стви ја - Из ра - и - ље - вје пре - бист - не про ход - но:  
 Не по ро - чна - ја по рождествје Е-ма ну - и-ље-вје - - - пре -  
 бист - не - тље - на. Сиј - и - пре - жде сиј,  
 јав љеј - сја - ја-ко че-ло-вјек, Бо - же, по - ми - луј - нас.

## Стихире на стиховње

Темпо: Умерено живо

Почетак *do*

Обим мелодије



14. Те бе, во пло-шче - на-го Спа - са Хри-ста и не бес не - раз лу-

чив-ша - сја, во гла-сјех пје - ниј ве - ли - ча - јем, ја-ко крест

и смерт при-јал је-си за род \_\_\_\_\_ наш, ја-ко че-ло - вје ко-љу -

бец Господ, ис про вер - гиј \_\_\_\_\_ а - до - ва \_\_\_\_\_ вра - та, тридне - вно

воскре - сл је-си, спа-са - - ја \_\_\_\_\_ ду - ши на - шја.

15. Го - спод во-ца-ри - сја вље - по - ту \_\_\_\_\_ о-бле - че - сја.

Про бо де ним Тво јим ребром, Жи зно дав - че, то ки оста-вље - ни ја

всјем исто - чил \_\_\_\_\_ је си, жи - зни и спа - се - ни - ја: пло - ти ју

же смерт вос-пријал \_\_\_\_\_ је - си, без смер - ти је нам да - ру - ја,



все - лив — же сја во гроб, нас — сво-бо - дил је-си, со-во скре сив



со Со бо - ју сла - вно — ја - ко — Бог. Се го ра - ди во-пи -



- - јем: Че-ло-вје-ко - љуб - че Го - спо-ди, — сла - ва Те - бје."



16. И-бо утвр - ди все - ље - ну-ју ја - же — не по - дви жит сја."



Стра-но Тво - је рас-пја - ти-је, и је - же во ад со - ше - ствије,



Че-ло-вје-ко - љуб - че, јест: плѣ нив бо је-го, и дре - вни-ја



ју-зни ки со-во скре сив со Со-бо - ју сла - вно — ја -



ко — Бог, рај — от - верз, вос при-ја - ти се - го — спо - до - бил —



је - си. Тјем - же и нам сла вја-шчим Твоје три-днев-но-је во ста -



ни-је, да-руј о-чи - шче - ни-је грје хов, ра-ја жи - те - љи спо -

**Богородичен**

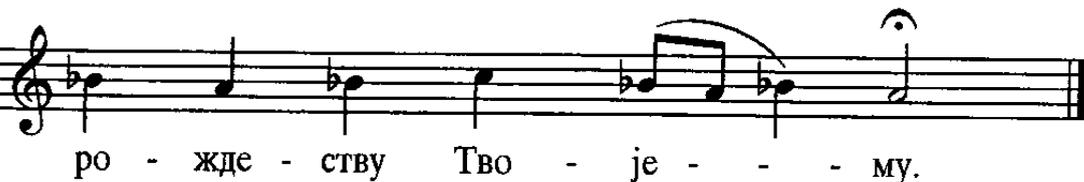
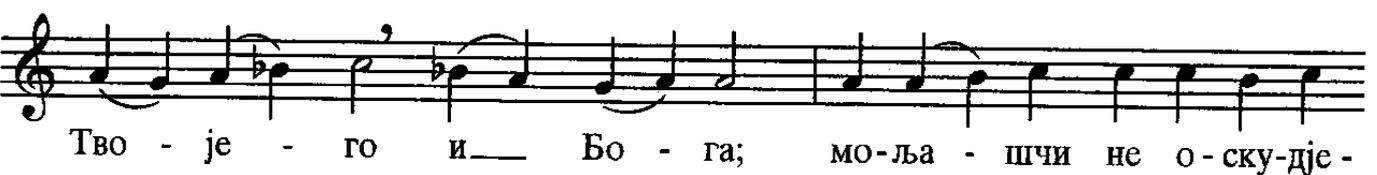
хо - тја, ја - же со - зда по о - бразу Своје - му ру ко - ју Сво - је -  
 ју. Тјем - же, Все - пје - та - ја, ја - ко ма - тер - ње дер - зно -  
 ве - ни - је к Ње - му стја - жав - ша - ја, не пре ста но мо ли спа -  
 сти - сја ду - шам — на - шим.

## Тропар

19. 
 Со - без - на - чал - но - је Сло - во От - цу и Ду - хо - ви,  
 от Дје - ви рожд - ше је - сја на спа - се - ни - је на - ше, воспојим,  
 вјер - нии, — и — по - кло - ним - сја, ја ко бла го - во ли пло - ти - ју  
 взи - ти — на — крест и смерт пре тер - пје - ти, и воскре - си - ти у -  
 мер - ши - ја сла - вним воскре - се - ни - јем Сво - јим.



### Богородичен



## Јушрење

## Бог Господ

Обим мелодије



Темпо: Умерено-живо

Почетак *ti*

21. Бог Го-спод и ја - ви - - сја нам, бла - го - сло - вен

грја - диј во им - ја Го - спод - ње.

## Сједален I

22. Крест Го спо - ден по хва - лим, по гре бе - ни-је свја то - је пје - сан-

ми поч - - - тим, и воскре-се - ни-је Је - го пре про -

сла - вим, ја - ко со-воз - ста-ви мер - тви-ја\_\_\_от\_\_\_гроб ја -

- ко\_\_\_Бог, пље-нив\_\_\_смер - ти дер - жа - ву и крје пост дја -

- вољу, и су-шчим во а - дје\_\_\_свјет воз - си - ја.

23. Во - скре-сни Го - спо-ди Бо - же мој, да воз - не - сет -

сја ру-ка\_\_\_тво ја, не за бу ди у-бо - гих тво - јих до кон - ца.

## V



Го - спо ди, мер - тав на - ре кл сја је - си, у мер тви - виј смерт, во гро - бје



по ложил - сја је - си и - сто шчи - виј гро - би, го - рје - во - јини гро



ба стре - жа - ху, до - ље от вје - ка мер - тви ја - вос - кре - сил



- је - си, все сил не и не по сти - жи ме Го - спо ди, - сла - ва - Те - бје.



24. Сла - ва От - цу и Си - ну и Свја - то му Ду - ху, и ни ње и



при - сно и во вје ки вје ков. А - мин. Ра - дуј сја свја та - ја



го - ро и бо - го про ход - на - ја, ра - дуј сја о - ду ше вље - на - ја ку пи -



но и не - о - па - ли - ма - ја, ра - дуј сја је - ди - на к Бо - гу ми -



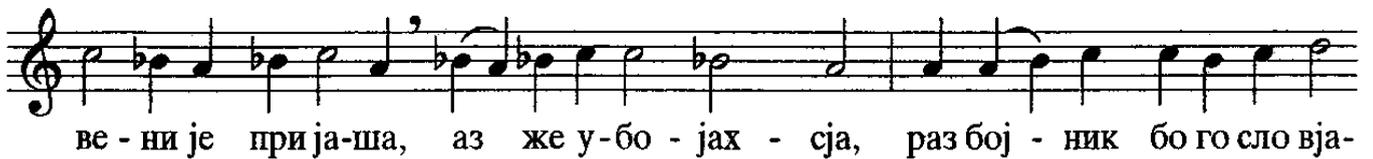
- ро - ви - мо - сте, пре вод јај мер - тви - ја квје - чно - му жи -



во - ту, ра - дуј сја не тље - на - ја о - тро ко - вице, не - и - ску со -



## Сједален II



ша, о, ми - ло стиве! Погре - бе - ни је бо при - јал — је си раз - ру ши -  
 виј а - до - ва вра - та, и воскре - сл је си триднев - но:  
 при те - ко - ша же ни ви - дје ти Тја и воз - вје сти - ша а - по - сто - лом —  
 во - ста - ни - је, пре воз но - си - миј Спа - се, је - го же по - јут ан -  
 ге - ли, бла го сло ве - ниј, Го - спо - ди, сла - ва — те - бје.  
 27. Сла - ва От - цу и Си - ну и Свја тому Ду - ху, и ни ње и  
 при - сно и во вје ки вје ков. А - мин. Не - и - ску - со - брач - на - ја  
 не вје - сто бо - го - ро - ди - тељ ни це, ја - же Е - ви - ну пе - чал ра до -  
 сто тво рив - ша ја, воспје - ва - јем вјер - ни - ји и по кла - ња - јем -  
 сја те - бје, ја - ко воз - ве - ла је - си нас — от дре в - ни - ја

— кља - тви, и ни-ње мо - ли не-пре ста - но, Все пје - та - ја Пресвја -  
та - - - ја, во је - же спа - сти - сја нам.

### Степена Анџифон I

28. Вње гда скор бје-ти мње, да - вид ски по-ју Тебје, Спа - се мој,

из-ба-ви ду - шу мо ју от ја-зи - ка — л-сти - ва - го. Пустињим жи

вот бла - жен јест, бо - же-стве ним ра-че-ни јем вос-кри-ља -

ју шчим сја. Сла-ва От-цу и Си - ну и Свја-тому Ду - ху,

и ни ње и при - сно и во вјеки вјеков. А - мин. Свја тим Ду - хом

о-дер жат - сја всја, ви-ди-ма-ја же с не-ви - ди-ми ми, са мо дер жа -

вен бо сиј, — Тро-ји-ци је - дин јест не - лож - но.

### Анџифон II

29. На го-ри ду - ше воз двиг нем - сја, грја ди тамо, от-њу - ду - же помошч

и - дет. Десна-ја тво-ја рука, и ме не Хри-сте ка-са - ју шча ја сја,  
от лести всја-кија да со хра - нит. Сла-ва От цу и Си - ну и Свјатому  
Ду - ху, и ни ње и при - сно и во вје-ки вје-ков. А - мин.  
Свјатому Ду-ху богосло-вја - шче р-цем, ти је си Бог, живот, ра че - ни  
је, свјет, — ум: ти — бла го - сти - ња, ти цар-ствује - ши во вје - ки.

*Анѣифон III*

30. 
О рек-ших мње — во дво - ри вни - дем Госпо - дња, ра - до сти  
мно ги - ја ис - пол - њен бив, мо - ли - тви — воз-си - ла - ју.  
В до му Да ви - дов је стра - шна-ја со вер - ша - јут-сја, о - га њ бо — та -  
мо па - ља всјак — срам - ниј ум. Сла-ва От-цу и Си - ну  
и Свја-то-му Ду - ху, и ни-ње и при - сно и во вје-ки

вје-ков. А - мин. Свја-то - му Ду - ху жи-во-на - чал - но - је  
 до-сто-јин ство, от ње-го же всја - ко-је живот-но о - ду шев ља -  
 - јет сја, ја - ко во\_\_ От-цје ку-пно же и Слов - је.

### Прокимен на Јутрењу

31. 
 Вос кре сни, Го - спо-ди, Бо-же мој, да воз-не-сет - сја ру-ка\_\_  
 - тво-ја, ја-ко Ти цар-ствује - ши во вје - ки.

### Всјакоје диханије пред Јеванђељем

32. 
 Всја - ко-је ди-ха - ни - је да хва - лит Го-спо - да.

Всја - ко-је ди-ха - ни - је да\_\_ хва - лит Го-спо-да, хва-ли-те Бо -  
 га во\_\_ свја - тих Је - го.

## Величит душа моја Господа

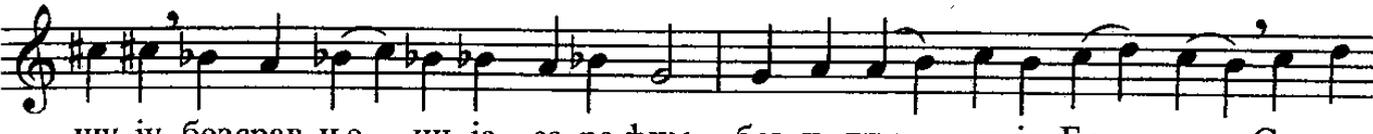
33. 

1. Ве ли чит ду - ша мо-ја Го спо да и воз ра - до-ва-сја дух

*Припев*



мој о Бо - зје — Спа - сје мојем. Чест њеј-шу-ју хе-рувим и слав њеј-



шу-ју безсрав-ње - ни-ја се-рафим, без истље - ни-ја Бо - га — Слова



рожд - шу - ју, су - шчу ју Бо-го-ро-ди - цу Тја — ве-ли-ча -



јем. 2. Ја ко при зрје на сми ре - ни-је ра-би сво-је-ја, се бо от ни-

*Чесџњејшују*



ње у - бла - жат мја вси ро - ди. 3. Ја ко со тво - ри мње — ве-



ли-чи-је сил - ни, и свја-то им - ја је-го и ми лост је - го в ро ди ро-

*Чесџњејшују*

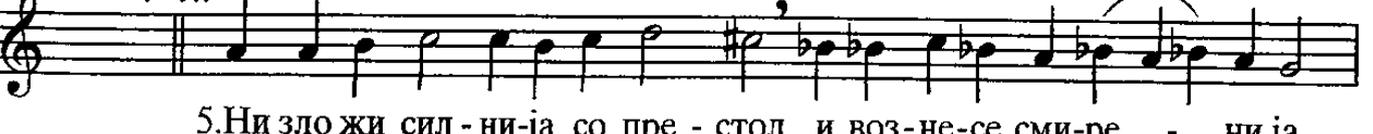


дов бо-ја-шчим-сја је - го. 4. Со тво-ри дер - жа - ву



ми - шце ју сво је-ју, расто чи гор - ди-ја ми - сли - ју серд - ца их.

*Чесџњејшују*



5. Ни зло жи сил - ни-ја со пре - стол и воз-не-се сми-ре - ни ја,

ал - чушчи - ја испол - ни благ и бо - га - тја - шчи - ја - сја - от - пу - сти тшчи. *Чесїѣјшују*

6. Вос при јат И - зра - и - ља о - тро ка сво - је - го по мја - ну - ти ми - ло - сти, ја - ко - же гла - го - ла ко от цем на шим А - вра - *Чесїѣјшују*

- му и сје - ме ни је - го да - же до вје - ка.

## Хвалитне стихире

Обим мелодије

V VI VII I 8 тонова V

Темпо: Умерено споро

Почетак *re*

34.

Всја - ко - је ди - ха - ни - је да - хва - лит Го - спо - да, хва - ли - те - Го - спо - да - с не - бес, хва - ли - те - је - го - во - ви - шњих: Те - бје - по - до - ба - јет - пје - сан - Бо - гу.

35.

Хва ли - те је - го вси ан - ге - ли је - го, хва ли - те је - го - всја

си - ли \_\_\_\_\_ Je - - - го, Те - бје \_\_\_\_\_ по - до - ба - \_\_\_\_\_

јет \_\_\_\_\_ пје - сан \_\_\_\_\_ Бо - - - гу.

36. Хва ли - те Je - го \_\_\_\_\_ на си - лах Je - го, хва ли - те Je го по мно \_\_\_\_\_

же ству ве - ли - че стви - ја \_\_\_\_\_ Je - - - го. Го - спо ди \_\_\_\_\_

за - пе - ча - та ну гро - бу от без за ко - ни - ков про шел \_\_\_\_\_ је - си из гроба, \_\_\_\_\_

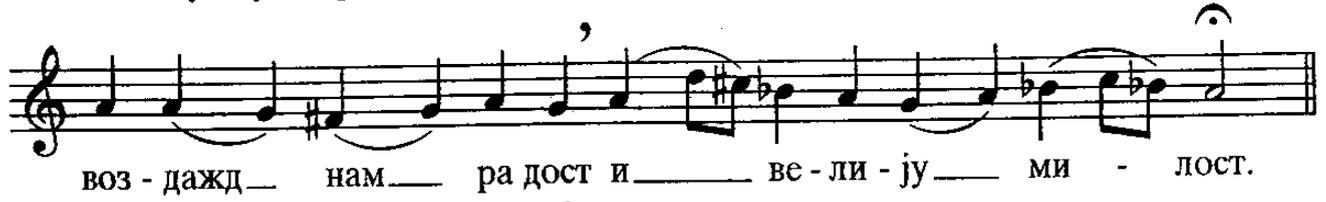
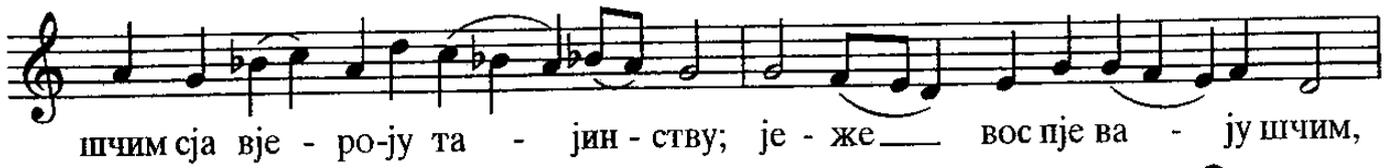
ја - ко же ро дил - сја је - си от Бо - го - ро - ди - ци: не у - ра - зу - \_\_\_\_\_

мје - ша, ка - ко воплотил - сја је си, без плот - ни ји Тво ји \_\_\_\_\_ ан - ге ли, \_\_\_\_\_

не чув ство - ва - ша, ког - да вос - кре - сл \_\_\_\_\_ јеси, стре - гу - шчи - ји Тја \_\_\_\_\_

во - ји - ни. О - бо - ја \_\_\_\_\_ бо \_\_\_\_\_ за - пе - ча - тље - ша - сја \_\_\_\_\_ ис - пи - \_\_\_\_\_

ту - - - ју - шчим, ја - ви - ша - сја же чу - де - са \_\_\_\_\_ кла ња - ју \_\_\_\_\_





- - да. Го - споди, ја-ко-же из - шел — је-си от за-пе-ча -  
 та - на - го гро - - - ба, та - ко — вшел — је - си и две -  
 рем — за кљу-че - ним ко у - че - ни ком Тво - - - јим, по-ка-зу -  
 ја им — тје - ле - сна - ја страда - ни-ја, ја - же по -  
 дал — је - си, Спа - се — дол - го-тер - пје - - -  
 љи - - - виј, ја - ко от сје - ме-не Да-ви - до-ва јаз -  
 - ви пре - тер - пјел — је - - - си, ја-ко Син  
 же Божиј мир — сво-бо - дил — је - си: ве - ли - ја Тво - ја ми - лост,  
 не-по сти - жи-ме Спа - се, по-ми - луј и — спа - си — нас.

*Слава... еванђелска сѣихира, ѿа и ниње као на сѣиховње:*

40. и ни-ње и при - сно и во вје-ки вје-ков. А - мин.

## Преблагословена

Пре бла го сло - ве - на је - си, Бо - го - ро - ди - це Дје - во, во нлопч-шим  
 бо сја из те - бе ад плъ - ни - - сја, А дам во зва - сја кља - тва  
 по тре - би - сја, Е - ва сво бо - ди - сја смерт у - мер - тви - сја -  
 и - ми - о - жи - хом, тјем - вос пје - ва - ју шче во - пи -  
 - јем: бла го сло вен - Хри - стос - Бог, бла го - во - ли - виј - та - ко  
 сла - ва те - бје.

## Велико славословије

41. 
 Сла ва Те - бје по - ка - зав - ше - му нам - свјет. Сла ва во ви -  
 - шњих Бо гу, и на земљи мир, в че ло - вје - цјех бла го - во ље - ни - је.  
 Хва - лим - Тја, бла - го - сло - вим - Тја, кла ња - јем - ти - сја, сла - во -

сло-вим Тја, бла го-да рим Тја, ве-ли - ки-ја ра - ди сла -

ви Тво-је - ја. Го - споди, Цар ју не-бе - сниј, Бо же, От - че,

Все дер жите-љу; Го - споди, Си - не Је ди но ро - дниј, И - су-се

Хри-сте и - Свја тиј Ду - ше. Го-споди, Бо же, А гн-че Божиј, Си

- не Отеч, вземљај грјех ми-ра, по ми - луј нас, вземљај грје

хи ми ра, при - ми мо - литву на - шу. Сје-дјај о - де сну ју От-

ца, по - милуј нас, ја-ко Ти је-си Је-дин Свјат, Ти је-си

Је-дин Господ, И - сус Хри-стос во сла - ву Бога Отца, а - мин.

На всјак ден бла-госло - вљу Тја и восхваљу имја Твоје во вје - ки

и во вјек вје - ка. Спо до би, Го - споди, в ден сеј без грје-ха со хра

ни - ти - сја нам, бла го - сло - вен - је - си, Го спо ди, Бо - же о - тец  
на - ших. И хвал - но и просла - вље но им ја Тво је во вје - ки, а мин.  
Бу ди Го - спо ди, милост Тво ја на нас, ја - ко - же у - по - ва - хом на Тја.  
*Три ѿша*  
Бла го сло вен Је си Го спо - ди, на - у - чи - мја о пра - вда - ни јем  
Тво - јим. Го - спо ди, при бје жи шче бил је - си нам в род и род. Аз -  
рјех: Го - спо - ди, по - ми - луј мја, ис - цје - ли ду - шу мо - ју  
ја - ко со - грје ших Те - бје. Го - спо ди, к Те бје при бје - гох,  
на - у - чи мја тво - ри - ти во - љу Тво - ју, ја - ко Ти - је - си Бог -  
— мој, ја - ко у Те - бје и - сто - чник жи - во - та. Во свје - тје  
Тво јем у - зрим — свјет. Про ба - ви ми - лост Тво ју вје - ду - шчим Тја.

## Три њуша

Свја тиј Бо - же, Свја тиј Крјеп - киј, Свја - тиј Без - смерт - ниј, —  
 по-ми - луј — нас. Сла - ва От цу и Си - ну и Свја-то-му  
 Ду - ху, и ни ње и при - сно и во вје ки вје ков. А - мин.  
 Свја - тиј Без - смерт - ниј, — по-ми - луј — нас. *Појом "Свјати Боже"  
 цело још једном*

## Тропар васкрсни после Славословија

42.

Днес спа се - ни-је ми - ру бист, појем воскрес - ше му из  
 — гро - ба и на - чал - ни-ку — жи - зни на - ше - ја, раз-рушив  
 бо смер - ти - ју смерт, по бје ду да - де нам и ве-ли-ју ми - лост.

## Литургија

Блажена

Обим мелодије



Темпо: Умерено - споро

Почетак *do*

Бла-же - ни\_\_ ми - ло-сти - ви, ја - ко ти\_\_ по - ми -



ло - ва ни бу - дут. Раз - бојник на крес - тје Бо га тја\_\_ би ти вје -



ро-вав Хри сте, и-спо - вје - да тја чис - тје од\_\_ серд - ца,



по мјани мја, Го - споди, во-пи-ја\_\_ во\_\_ Цар - ствији Твојем.



Бла-же-ни чи - сти серд - цем, ја - ко\_\_ ти\_\_ Бо-га



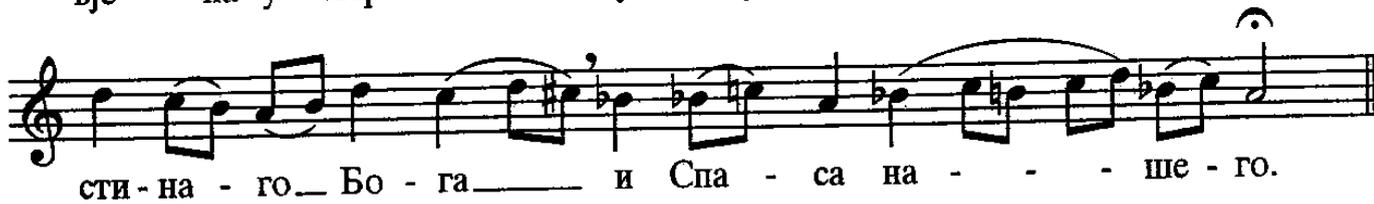
уз - рјат. И - же на дре - вје крес - тњем жи - зан про -



цвјет - ша-го ро-ду на - ше-му, и из-су шив - ша ју -



же от дре - ва\_\_ кља - тву, ја - ко Спа - са\_\_ и Со -



**Кондак****Прокимен апостола**

# ШЕСТИ ГЛАС

## Вечерње

Господи возвах, стихире и догматик

Обим мелодије



Темпо: Умерено

Почетак *sol*



ши мја; У сли - ши мја, Го - спо - ди. Го - спо - ди,



во звах к Те - бје, у - сли - ши мја;



вон ми гла - су мо ље - ни - ја мо - је - - - го.



Вње гда во - зва - ти ми к Те - бје;



у - - - сли - - - ши мја, Го - спо - ди.



ло пред То - бо - ју, воз дје - ја - ни - је ру - ку мо -

## VI



## VI

си мње. Днес Хри-стос смерт по-прав,  
 ја - ко-же ре - че, — вос - кре - - - се, и ра-до-  
 ва - ни-је ми - ро ви да - ро - ва, — да вси взива - ју -  
 шче, — пје - - - сан — та-ко — р - цем:  
 И - сто - чни че жи - зни, не при ступ - ниј — Свје - те,  
 все сил - не Спа - - - се, — по - ми - луј — нас.  
 5. Из глу - би-ни воз вах к Те бје Го - спо-ди, — Го - спо ди,  
 у - сли - - - ши — глас — мој.  
 Те-бе, Го-спо-ди, су - шча - го — по — всеј —  
 тва - - - ри, грје - шнии, — ка - мо бје - жим?

## VI

На не-бе-си Сам жи - ве - ши, во а - дје по - прал -  
 је - си смерт. Во глу - би - ни мор - ски -  
 ја? Та - мо ру - ка Тво - ја, Вла - ди - - - ко.  
 К Те бје при - бје - га - јем, Те бје при - па - да -  
 ју - шче мо - - лим - - - сја: Вос-кре-сиј из  
 мер - - - твих, по - ми - луј нас.  
 6. Да будут у - ши Тво - ји, вњем - љу-шче гла - су мо ље -  
 - ни - ја мо - је - го. Крестом Тво -  
 јим, Хри - сте, хва - лим - - сја, и воскре - се - ни-је  
 Твоје по - јем и сла - вим: Ти бо је - си Бог наш,

## VI



## VI

**Остали припеви**

11.  Хва-ли-те Го - спо-да вси ја - зи - - - ци по-хва-ли-те

 Je - - - - го - - - - вси љу - ди - - је.

12.  Јако утвер-дисја милост Је-го на - - - - нас и истина Господња

 пре - - - би - ва - јет - - - во - - - вјек. 

Остали припеви "подобен" напев

9а  От стра - жи у-тре - ни ја до но - - - шчи, от стра - жи у -

 тре ни-ја, да у-по - ва - јет И зра иљ на - Го - спо - да.

10а  Јако у Го-спо-да милост и мно го је у Ње-го и-збавље - ни је и тој

 и зба вит И-зра - и - ља от всјех бе-за-ко - них - - - је - - го.

11а  Хва-ли-те Го - спо-да вси ја - зи - - - ци по-хва-ли-те

 Je - го вси - љу - - - ди - - - је.

\* Изабрајши горњи или доњи глас

12a    
 Ја-ко у твр - ди - сја милост Је - го на \_\_\_\_\_ нас и и - сти - на

   
 Го спо - дња пре - би - ва - јет \_\_\_\_\_ во \_\_\_\_\_ вјек.

13.    
 Сла - ва \_\_\_\_\_ От - цу и \_\_\_\_\_ Си - - - ну \_\_\_\_\_ и \_\_\_\_\_

   
 \_\_\_\_\_ Свја - то - му \_\_\_\_\_ Ду - ху, \_\_\_\_\_ и ни - ње и \_\_\_\_\_

   
 при - - сно и во вје - - - ки \_\_\_\_\_ вје - ков. \_\_\_\_\_ А -

ИЛИ:   
   
 мин. \_\_\_\_\_ А - мин. \_\_\_\_\_

**Догматик**   
   
 Кто Те - бе не у - бла жит, Пре - свја - та - ја \_\_\_\_\_ Дје - -

   
 во; кто ли не во - спо - - - јет Тво - је - го пре -

   
 чи - ста го рож - дес - тва; \_\_\_\_\_ без љет - но бо от От ца воз -

## VI

си-ја - - - виј Син Је - ди - но - род -  
 ниј: Тој - же от Те-бе чи - сти -  
 ја прој - - - де, не - из - ре - че - но во -  
 площч - - - сја, је - сте ством Бог сиј, и је - сте ством  
 бив че - ло - вјек нас ра - - - ди, не во дво-ју  
 ли - цу раз-дје - ља - је - миј, но во дво-ју је - сте-ству не -  
 сли - - - тно позна - ва - је - миј.  
 То-го мо - ли Чи - ста-ја, все - бла - же -  
 на - - - ја, по-ми - ло-ва-ти - - - сја душам  
 на - - - шим.

## VI

## Стихире на стиховње



Темпо: Умерено - живо

Почетак *do*

14. Воскре - се - ни - је Тво-је, Хри-сте Спа - се, Ан - ге - ли

по-јут на не - бе-сјех, и нас на зем-љи спо-до - би чи-стим

серд - цем Те-бе сла - ви - ти.

15. Го - спод во - ца - ри - сја в ље-по-ту о - бле че - сја.

Бра та со - кру-шив мје - дна ја, и ве - ре - ји а-до-ви сотриј,

ја-ко Бог все-си - лен, род че-ло-вје-че скиј пад-шии\_\_ воскресил је

си. Се го ра - ди и ми со-гла - сно во-пи - јем: во скре сиј из

мер - твих, Го - спо-ди, сла - ва Те - бје.

16. И-бо утвр - ди все - ље - ну-ју ја - же\_\_ не по - дви жит сја.

Тље-ни-ја нас — дре - внаго Христос ис пра ви ти хо тја, на крестје при  
 гво жда - јет - сја и во гро - бје — по-ла-га-јет - сја, је-го-же ми -  
 ро но - си - ци же ни со сле за ми и - ска - ху пла чу шче гла-го - ла -  
 ху: у - ви нам — Спа - се всјех! Ка-ко и-зво - лил је-си  
 во гро - бје все-ли-ти - сја, все-ли - виј - сја же — хо - тјај,  
 ка-ко — у-кра - ден бил — је-си; ка-ко пре ло - жил - сја је - си;  
 ко-је же — мје-сто Твоје жи-во-но - сноје сокри тје - ло; но Вла дико,  
 јако обје - шчал - сја је-си — нам — ја-ви - сја и у-толи от нас ри -  
 да - ни-ја слез, пла чу шчимсја же им ан - гел к њим — во-зо пи:  
 от плача пре-став - ше а-по-столом р-ци те: јако во-скре - се — Господ,



ми - ро ви да - ру јај о - чи шче - ни је и ве ли - ју — ми - лост. —

17.   
До - му Тво је - му по - до - ба - јет свја - ти ња, Го - спо ди, в дол го -



ту — дниј. Рас - пниј - сја — ја - ко во - scho - тјел је - си, Хри - сте,



и смерт по - гре - бе - ни - јем Тво јим пље - ни - виј, три - дне - вен



вос кре - сл је - си, ја ко Бог — со сла - во ју, ми - ро ви да - ру јај без -



ко - не - чну - ју жи - зн — и — ве - ли - ју ми - лост. —

18.   
Сла ва От - цу и — Си - ну и — Свја - то - му Ду ху, и ни ње и —



при - сно и во вје - ки вје - ков. А - мин. **Богородичен** Тво - рец и



И - зба - ви - тељ мој, — Пре - чи - ста - ја, Хри стос Го спод из Тво јих ло -



же - си про - шед, — в мја о - бол - киј - сја, пер - ви - ја —

кља - тви А - да - ма — сво бо-ди. Тјем - же Ти, Все - чи-ста-ја,  
 ја - ко Бо-жи - јеј Ма-те-ри же и Дје - вје во - и - сти - ну —  
 во-пи-јем не - мол - чно: ра - дуј-сја ан - гел - ски, ра - дуј -  
 сја, Вла-ди - чи - це, пред ста - тељ - ство и по-кро - ве, и спа -  
 се - ни - је душ на - ших. —

### Тропар

19. Ан-гел-ски-ја си-ли на\_гро-бје Тво-јем, и стре-гу-шчи  
 о мертвје - ша; и сто-ја-ше Мари-ја во гро - бје, иш-чушчи пре -  
 чи-ста-го — Тје-ла Тво-је - го; плънил је - си ад, не ис - ку-сив -  
 сја от ње - го; срјетил је - си дје - ву, — да-ру-јај жи - вот.  
 Воскре-сиј из мерт-вих, Го - спо ди, сла - ва Те - бје. —

( Слава... и ниње као на сѣиховње: )



20. Сла ва От-цу и — Си-ну и — Свја-то - му Ду ху, и ни ње и —

Богородичен



при сно и во вје - ки вје - ков. А - мин. Бла го сло ве - ну-ју на-ре-



киј Тво-ју Ма - тер, при шел је - си на — страст вољ - ним хо -



тје-ни-јем, воз-си-јав на крес-тје, взи - ска-ти хо-тја А-да - ма,



гла-го - ља Ан - ге - лом: сра - дуј-те - сја — Мње, ја-ко о-брје-



те-сја по гиб - ша-ја дра - хма. В сја — му - дрје у стро - жи - виј, —



Бо - же наш, — сла - ва Те - бје. —

## Јушрење

## Бог Господ

Обим мелодије



Темпо: Умерено - живо

Почетак *do*

21. Бог — Го - спод — и ја - ви-сја нам, бла-го-сло - вен грја диј

во им-ја Го-спод - ње.

## Сједален I

22. Гробу от - вер-сту а - ду пла - чу шчу сја, Мари ја во - пи-ја - ше

ко скрив - шим - сја а - по - стол ом, и - зи - ди - те ви - но - гра -

да — дје - ла - те - љи - је, про по вје - ди те вос кре - се - ни - ја сло - во,

воскре се — Го - спод, по да - јај ми - ро - ви ве - ли - ју — ми - лост.

23. Воскресни Го - споди Боже мој, да воз не сет - сја ру ка — тво ја,

не за - бу - ди у - бо - гих тво јих до кон - ца. Го - спод - и, пред сто ја -

ше гробу Тво - је - му Мари - ја Ма - гда - ли - на — и пла ка - ше во - пи - ју -

## VI



шчи, вер - то - гра - дар - ја тја мња - шчи гла - го - ла - ше:

гдје со - крил је - си вје - чни жи - вот; гдје по - ло - жил је си

и - же на пре - стол - је хе - ру - вим - стјем; стре - гу - шчи бо се - го от

стра - ха о - мерт - вје - ша: и - ли Го - спо - да мо - је - го да - ди - те

ми, и - ли со мно - ју во - зо - пиј - те: и - же в мер - твих

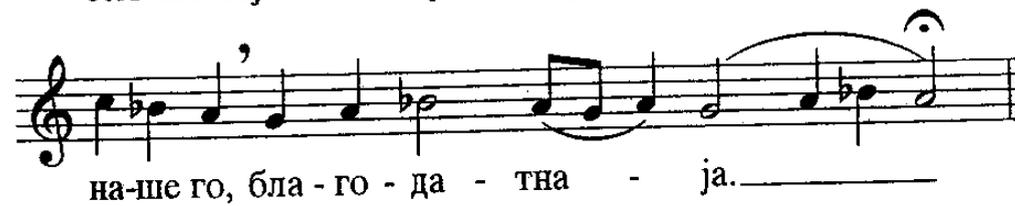
бив и мер - тви - ја вос - кре - сив, сла - ва Те - бје.

24. Слава От - цу и Си - ну и Свја - то - му Ду ху, и ни - ње и

при сно и во вје - ки вје - ков. А - мин. Пред на - пи - су - јет Ге -

де - он за - ча - ти - је, и ска - зу - јет Да - вид рож - дес - тво тво -

је, Бо - го - ро - ди - це: сни - де бо ја - ко дожд на ру - но

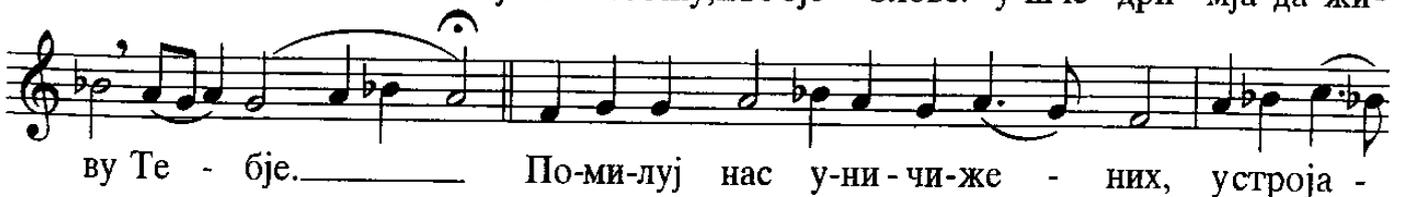


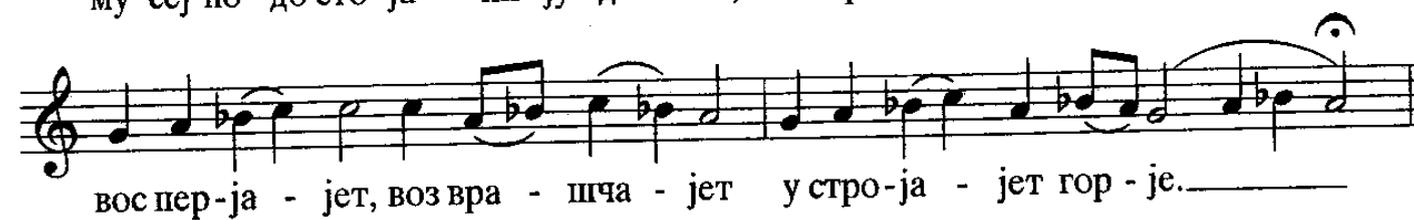
## Сједален II



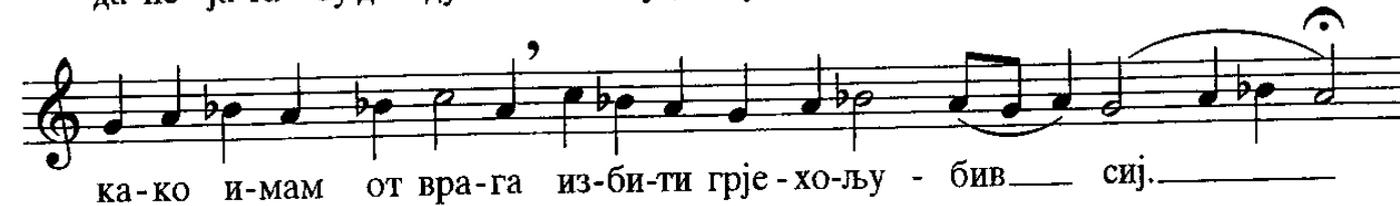
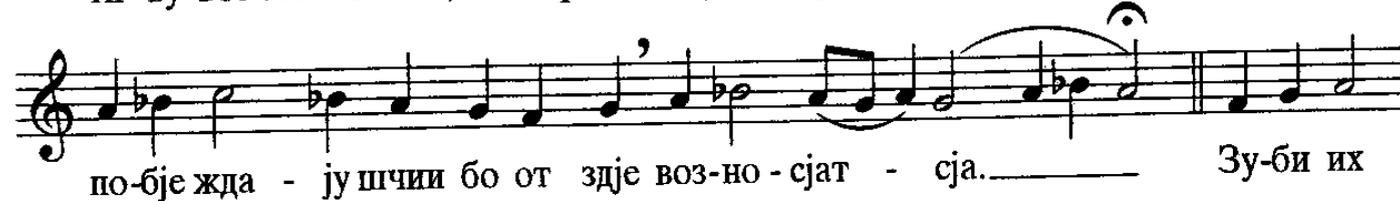


### Степена Анџифон I





### Анџифон II



вје - ки вје - ков. А - мин. Свјатим Духом о-бо же - ни-је всјем,  
 бла-го-во - ље - ни-је, разум, мир и бла го сло - ве - ни - је:  
 рав-но-дје - тељ-ниј бо јест От-цу и Сло - ву.

*Анџифон III*

30. 
 На дје - ју-шчија на Го-спода вра - гом стра - шни, и всјем див  
 - ни: — гор - је бо зрјат. — В без - за - ко - ни-ја рук  
 својих, правед-них жре - биј, по мош - чни - ка тја — им - је-ја, Спа - се,  
 не-про сти - ра - јет. — Слава Отцу и — Си-ну и — Свја-то-  
 му Ду ху, и ни ње и — при сно и во вје - ки вје - ков. А - мин.  
 Свја-та - го — Ду-ха дер - жа - ва на всјех, је муже ви шња ја војинства  
 по кла ња - јут сја, со всја ким ди ха - ни-јем дољ - ним.

## Прокимен на Јутрењу

31.   
 Го-спо-ди воз - дви-гни си - лу тво-ју и при - ди во је - же

  
 спа - сти нас.

## Всјакоје диханије пред Јеванђељем

32.   
 Всја-које ди-ха ни - је да хвалит Госпо-да. Всја-ко је ди ха ни

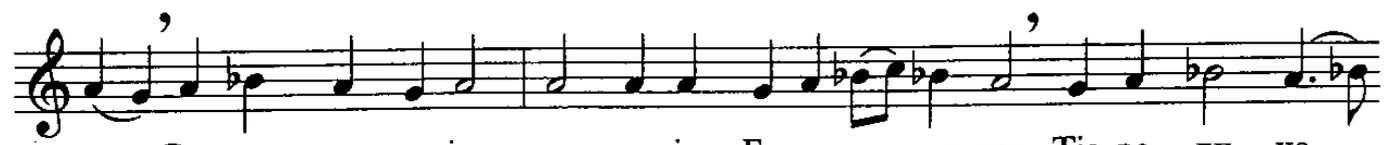
  
 је да хва-лит Госпо-да, хва ли-те Бо га во свјатих Је - го.

## Величит душа моја Господа

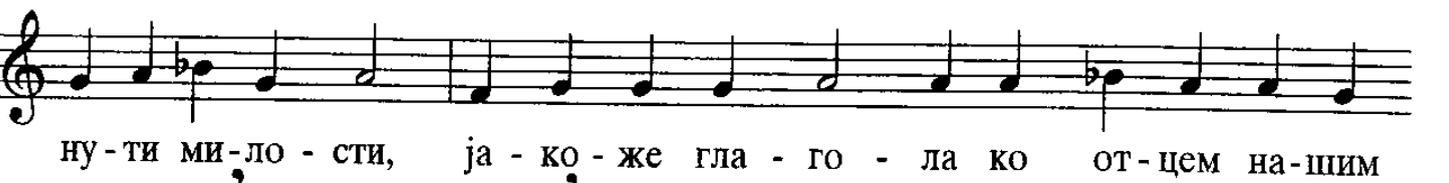
33.   
 1. Ве ли чит ду - ша мо-ја Госпо да и воз ра - до-ва-сја дух

  
 мој о Бо - зје Спа - сје мојем. Чест њеј - шу - ју хе-ру - вим

  
 и слав њеј - шују без-срав-ње - ни-ја се ра фим, без истље - ни-ја Бо -

  
 га Сло-ва рожд шу ју, су - пчу ју Бо го-ро - ди-цу Тја ве - ли - ча -

  
 јем. 2. Ја-ко при зрје на сми - ре-ни је ра би сво-је-ја,



## Хвалитне стихире

Обим мелодије



I 8 тонова VIII

Темпо: Умерено

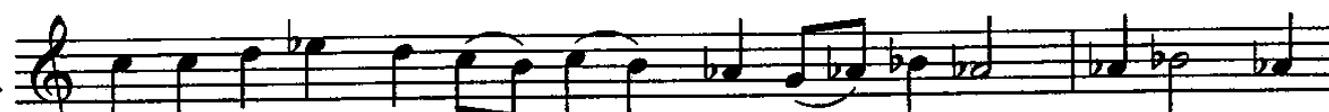
Почетак *sol*

34.  Вса - ко - је ди - ха - ни - је да хва - лит

 Го - спо - да, хва - ли - те Го - спо - да с не -

 бес, хва ли - те Је - го во - ви - шњих:

 Те - бје по - до - ба - - јет пје сан Бо - гу.

35.  Хва - ли - те Је - го сви ан - ге - ли Је - го, хва - ли - те

 Је - го всја си - ли Је - го,

 Те - бје по - до - ба - - јет пје сан Бо - гу.

36.  Хва ли - те Је - го на си - лах Је - го, хва - ли - те Је - го по

 мно - же ству ве - ли - - че - стви ја Је - го.

Крест — твој, Го-спо-ди, жи-зан и вос-кре-се - ни-је љу -

дем — Тво - јим јест, и на-дје - ју - шчи-и-сја нањ, те-бе вос-

крес - ша-го Бо-га на - ше-го по - јем:

по-ми - луј нас.

37. Хва-ли-те Је - го во гла - сје тру - бње, хва-ли -

те Је-го во псал - - - ти - ри и гу - слех.

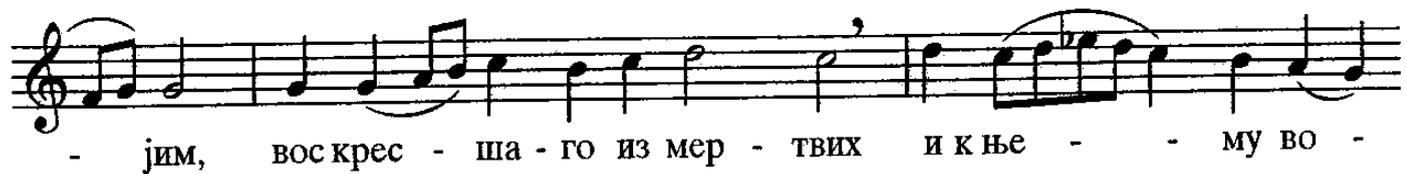
По гре-бе - ни-је тво-је, Вла-ди - ко, рај от-вер - зе

ро - ду че-ло - вје - че-ско - му, и от ис-тље - ни-ја из -

ба - вл - ше - сја, те-бе вос - крес - ша-го Бо-га на - ше-го

по - јем: по ми - луј нас.

## VI



тја и сла - вит род че - ло - вје - че - - - скиј,  
и вос пје - ва - јет тво - је - вос кре се - ни - је.

*Слава... Еванђелска сѣихира, ѿа и ниње као на сѣиховње:*

40. и ни-ње и - при сно и во вје - ки вје - ков. А - мин.

**Преблагословена**

Пре бла го сло - ве - на је - си, Бо - го - ро - ди - це Дје - во, во пло шч - шим

бо сја из те - бе ад шће - ни - сја, А дам во - зва - сја кља - тва по -

тре - би - сја, Е - ва сво - бо - ди - сја смерт - у - мер - тви - сја

и ми о - жи - хом, тјем вос - пје - ва - ју шче во - пи јем: бла го сло

вен - Христос Бог, бла - го во - ли - виј - та ко сла - ва те - бје.

## Велико славословије

41.  Сла-ва \_\_\_\_\_ Те бје по-ка зав - ше му нам \_\_\_\_\_ свјет. Сла ва во

 ви-шњих Бо - гу, и на земљи мир, \_\_\_\_\_ в че-ло - вје - цјех бла го-во-ље-

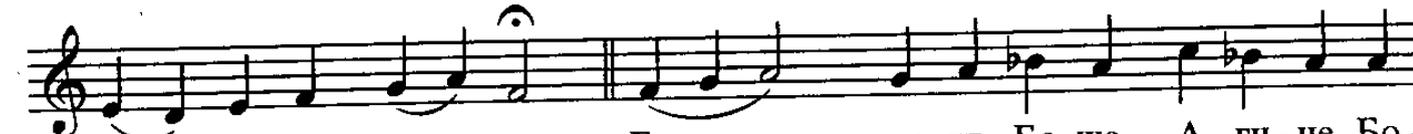
 ни - је. Хва-лим \_\_\_\_\_ Тја, бла - го-сло-вим \_\_\_\_\_ Тја, кла ња -

 јем ти сја, сла во сло - вим \_\_\_\_\_ Тја, бла го-да - рим \_\_\_\_\_ Тја, ве-ли-ки-ја

 ра - ди сла - ви Тво - је - ја. Го - - - спо-ди, Цар-ју

 не-бе-сниј, Бо-же, От - че, Все дер - жи-те-љу; Го - -

 спо-ди, Си - не Је-ди - но - родниј, И - су-се Хри-сте \_\_\_\_\_

 и \_\_\_\_\_ Свја тиј Ду - ше. Го - - - спо-ди, Бо-же, А-гн-че Бо -

 жиј, Си - не Отеч, взем љај грјех \_\_\_\_\_ ми - ра, по-ми - луј \_\_\_\_\_ нас,

## VI

взем љај грје - хи ми - ра, при - ми мо - ли-тву на - шу.

Сје - дјај о - де - сну-ју От-ца, по-ми - луј нас, ја - ко Ти

је - си Је - дин Свјат, Ти је - си Је - дин Го-спод, И - сус Хри -

стос во сла - ву Бо-га Отца, а - мин. На всјак ден

бла го сло - вљу Тја и восхва љу им - ја Тво - је во вје - ки и

во вјек вје - ка. Спо до - би Го - спо ди в ден сеј без грје -

ха со хра - ни - ти - сја нам, бла го - сло - вен је - си, Го спо ди,

Бо - же о - тец на - ших. И хвал - но и про - сла -

вље - но им - ја Тво - је во вје - ки, а - мин. Бу - ди Го -

спо - ди, ми - лост Тво - ја на нас, ја - ко - же у - по - ва - хом на Тја.

## VI

*Три ѿуша*

Бла-го-сло - вен Je - си Го-спо-ди, на - у - чи мја о - пра -  
вда - ни-јем Тво - јим. Го - - спо-ди, при-бје - жи-шче бил  
је - си нам в род - и род. Аз - рјех: Го-спо ди, по - ми - луј мја,  
ис-цје-ли ду - шу мо - ју ја - ко - со - грјеших Те - бје.  
Го - - - спо-ди, к Те-бје при-бје-гох, на - у - чи мја тво-ри -  
ти во - љу Тво - ју, ја - ко Ти - је - си Бог - мој,  
ја-ко у Те - бје - исто - чник жи во - та. Во свје - - тје Тво -  
јем у - зрим - свјет. Про ба-ви ми - лост - Тво ју вје - душчим Тја.

*Три ѿуша*

Сва тиј Бо - же, Сва тиј Крјеп - киј, Сва - тиј Без-смерт - ниј,  
по-ми - луј - нас. Сла - ва От-цу и Си - ну и Сва то - му



Ду - ху. И ни-ђе и при - сно и во вје-ки вје ков, а - мин.



Свја - тиј Без - смерт - ниј, — по-ми - луј — нас.

*Пошом Свјатии Боже  
цело још једном*

### Тропар васкрсни после Славословија



42. Воскрес из гро - ба и у - зи рас-тер - зал — је - си а - да;



раз-ру - шил — је - си о - су - жде-ни - је — смер-ти, Го-спо - ди;



всја от — сје - теј вра - га из-ба-ви - виј, ја - ви - виј



же Се-бе А - по-сто-лом Тво - јим, по - слал — је - си ја — на



про-по вјед, и тје-ми мир Твој по - дал — је - си все-љен њеј,



Је - ди - не Мно-го-ми - ло-сти-ве. —————

## Литургија

Блажена



Умерено живо

Почетак *do*

43/1



Блажени ми - ло стив и, ја - ко ти — по ми - ло - ва - ни бу - дут.



Пом ја - ни — м ја — Бо же Спа се мој, је гда при и - де ши во Цар - стви ји Тво



ј ем, и спа - си — м ја, ја - ко Једин Че - ло в је - ко - љу - бец. —



Блажени чи - сти сердцем, ја - ко — ти Бо га уз - р јат. Дре вом А



да - ма прел стив - ша го с ја, дре - вом крес - тним па ки спа сл је - си и раз бој -



ни ка во пи - ју - ш ча: пом ја ни м ја, Го спо ди, во Цар стви - ји Тво ј ем. —



Бла же - ни ми - ро твор - ци, ја - ко ти — си - но - ве Бо - жи ј на -



ре кут - с ја. А - до - ва вра - та и ве - ре - ји со кру - ши - виј, Жи -



зно дав - че, во кре сил је - си вс ја, Спа - се, — во - пи - ју - ш чи ја:



сла - ва во - ста - ни - ју Тво - је - му. —

IV

Бла же ни из - гна ни прав - ди ра - ди, ја ко тјех јест цар - ство не -  
 бе сно - је. По мја - ни — мја — и - же смерт — пље - ни - виј по гре -  
 бе - ни јем Тво јим, и вос кре се - ни јем Тво - јим ра - дости всја — испол -  
 - ни виј, ја - ко бла го - у - тро - бен.

## Кондак

44.

Жи во - на - чал - но - ју дла ни - ју, у - мер - ши - ја от - мрач -  
 них у - до - лиј, жи зно - да - вец вос кре сив всјех — Хри стос Бог,  
 вос кре се - ни - је по - да - де че - ло - вје - че ско - му ро ду: јест бо всјех  
 — Спа си тељ, вос кре - се - ни је и жи - вот, и Бог — наш.

## Прокимен апостола

45.

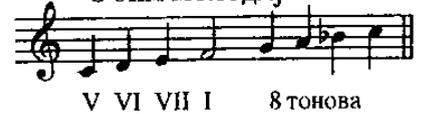
Спа си Го спо - ди љу - ди тво - ја и бла - го - сло - ви до - сто - ја -  
 ни - је тво - је.

# СЕДМИ ГЛАС

## Вечерње

Господи возвах, стихире и догматик

Обим мелодије



Темпо: Умерено живо

Почетак *do* код свих припева и стихира

1.   
Господи, во-звах\_\_\_ к Те - бје, у - сли-ши\_\_\_ мја; У - сли -



ши мја, Го - спо - ди. Го - споди, во - звах\_\_\_ к Те - бје, у -



сли - ши\_\_\_ мја; вон ми гла - су мо - ље - ни - ја мо - је - го.



Вње - гда во - зва - ти\_\_\_ ми к Те - бје; у - сли - ши\_\_\_ мја, Го спо - ди.

2.   
Да испра - вит сја мо - ли - тва мо - ја,\_\_\_ ја - ко кади - ло\_\_\_



пред\_\_\_ То - бо - ју, воздје - ја - ни - је\_\_\_ ру - ку мо - је - ју,



жер - тва\_\_\_ ве - чер - ња - ја. У - сли - ши\_\_\_ мја Го - спо - ди.

3.   
И - зве - ди из тем ни - ци ду - шу мо - ју,\_\_\_ и - спо вје - да - ти - сја



и - - ме - ни\_\_\_ Тво - је - му. При - и - ди - те, воз - ра - ду -

## VII



## VII



ши глас — мој. А-по - сто - ли, ви дјев ше воскре-се - ни-је Со -

дје - те - ља, чу-дја - ху - сја, по-ју - шче хва - лу — ан -

гел - ску - ју: си - ја сла - ва јест цер - ков - на - ја,

си-је — бо гат - ство — Цар - стви - ја; по стра да - виј нас —

ра - ди, Го-спо-ди, сла - ва Те - бје.

6. Да бу-дут у - ши Тво - ји, — вњем - љу-шче гла - су мо -

ље - ни - ја — мо - је - го. Аш - че и јат — бил —

је си, Христе, от бе за - ко - них му - жеј, но Ти — ми је - си Бог, — и не —

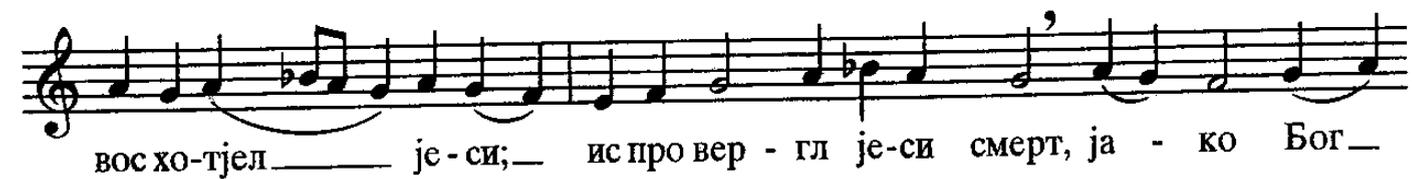
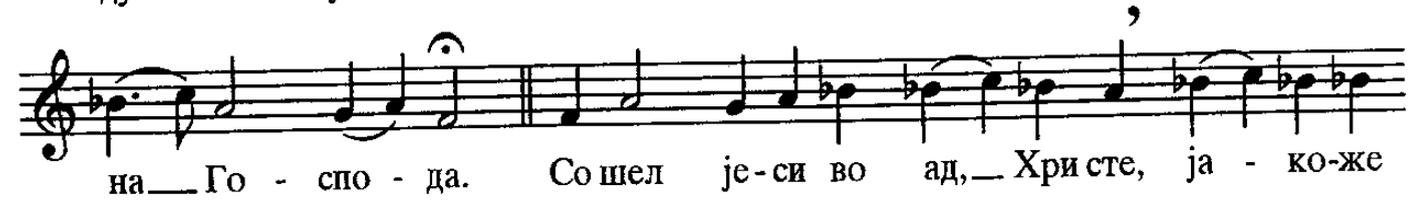
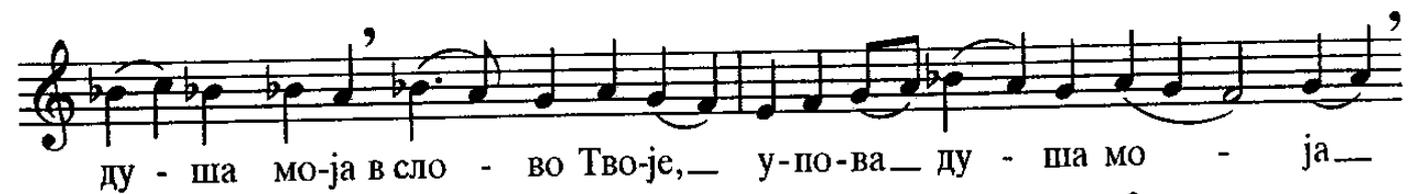
по - сти - жду - сја: би јен бил — је си по пле - шче ма, не — от мје та -

ју - сја; на крестје при-гвож - ден бил — је - си, — и — не та - ју;

## VII



## VII



## VII

## Остали припеви



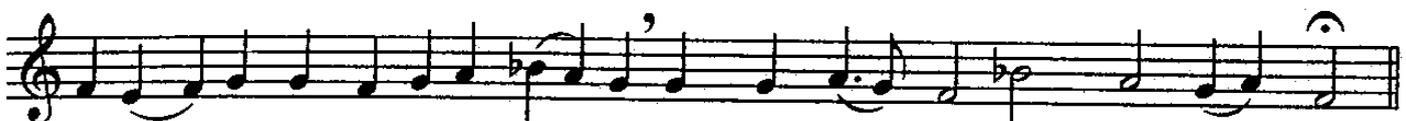
От стра - жи — у - тре - ни ја до но - шчи, — от стра - жи у - тре ни -



ја, — да у - по - ва - јет Изра - иљ — на Го - спо - да.



Ја ко у Го - спода милост и мно - го - је у Ње - го и - зба вље - ни - је —



и тој — и - зба - вит Изра - и - ља от всјех бе - за - ко - них је - го.



Хва ли - те Го - спо - да сви ја - зи - - - ци — по - хва - ли - те



Је - - - го — сви — љу - ди - је.



Ја - ко у твр - ди - сја милост Је - го на — нас — и и - сти на



Го спо - дња пре - би - ва - јет во — вјек.



Сла - ва — От цу и Си - ну и — Свја - то - му Ду - ху,



и ни - ње и при - сно и во вје - ки — вје - ков. А - мин.

## VII

## Догматик

Мати у - бо по зна - ла сја је - си, — па - че је - сте - ства, —  
 — Бо - го - ро - ди - це: пре би - ла же је - си Дје -  
 ва, па - че сло - ва и ра - зу - ма; и чу - де -  
 се — рож - дес - тва — Тво је - го ска за - ти ја - зик — не мо - жет.  
 Пре слав - ну бо су - шчу за - ча - ти - ју, чи - ста - ја, не - по - сти -  
 жен јест об - раз — ро - жде - ни - ја: и - дје - же бо хош -  
 чет Бог, по - бје жда - јет - сја — је - сте - ства — чин. Тјем — же  
 Тја — вси, Ма - тер Бо - жи - ју вје - ду - шче, мо - лим ти - сја при ље -  
 жно, — мо ли спа - сти - сја ду - шам на - шим.

## VII

## Стихире на стиховње

Обим мелодије  
исти је као раније

Темпо: Умерено живо

Почетак стално *do*

Воскре - сл је - си из гро - ба, Спа - се ми - ра, — и со - воз -



дви - гл је - си че - ло - вје - ки с пло - ти - ју Тво - је -



ју, Го - спо - ди, сла - - ва Те - бје.



Го спод во - ца - ри - сја вље - по - ту — о - бле - че - сја.



Воскрес - ше - му из мер - твих и просвје - тив - ше му всја при - ди -



те — по - кло - ним - сја, от а - до - ва бо му - чи - тељства



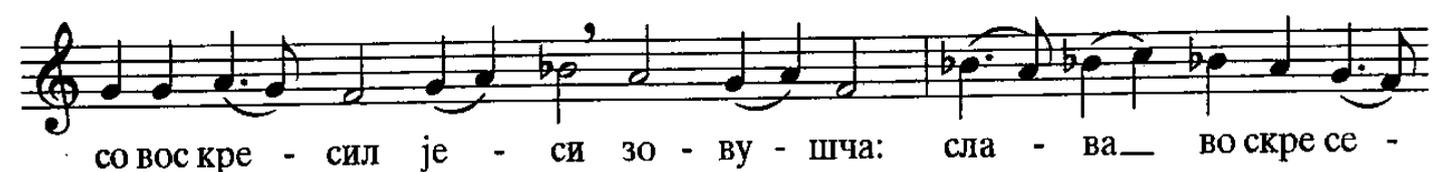
нас сво - бо - дил јест — својим три - дне - вним вос - кре - се - ни -



јем: живот нам — да - ро ва - виј — и ве - ли - ју ми - лост.



И - бо у - твер - ди все - ље - ну - ју ја - же не — по -





## Богородичен



## Тропар



## VII

(Слава... и ниђе као на сѣиховње:),



Сла - ва — От - цу и Си - ну и Свја - то - му Ду - ху,



и ни ње и при - сно и во вје - ки вје - ков. А - мин.

### Богородичен



Ја - ко на - ше - го вос - кре - се - ни - ја со - кро - ви - шче,



на тја — на - дје - ју - шчи - ја - сја все - пје - та - ја, от ро - ва и



глу - би - ни пре - грје - ше - ниј во - зве - ди — ти — бо по - ви - ни - ја



грје - ху спа - сла је - си, рожд - ша - ја спа - се -



ни је на - ше, ја - же пре - жде ро - жде - ства дје - ва,



и по ро жде - ствје па - ки пре би - ва - је - ши дје - ва.

## Јуџрење

## Бог Господ

Темпо: Умерено живо

Обим мелодије  
као на почетку гласаПочетак увек *do*

21.  Бог Го - спод — и ја - ви - - сја нам, бла - го - сло - вен

 — грја - диј во им - ја Го - спод - - - ње. —

## Сједален I

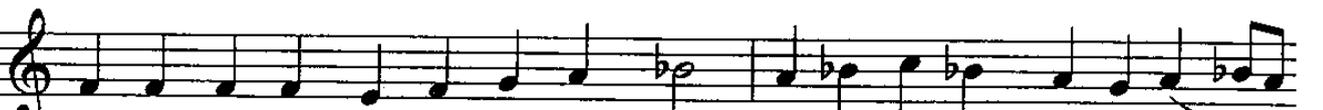
22.  Жи-зан во гро-бје воз-ле жа - ше, и печат на ка - ме -

 ни — над - ле - жа - ше, ја - ко цар-ја спја - шча во-ји ни стре

 жа - ху Хри-ста, и ан - ге - ли сла-вља-ху ја - ко Бо - га

 без-смер - тна, же - ни же взи - ва - - - ху: вос-кре-се Го -

 спод, по-да - ја ми-ро-ви ве - ли - ју ми - лост.

23.  Во скре сни Го - спо-ди Бо-же мој, да воз-не-сет - сја ру-ка —

 — тво-ја, — не за-бу-ди у-бо-гих тво - јих до кон - ца.



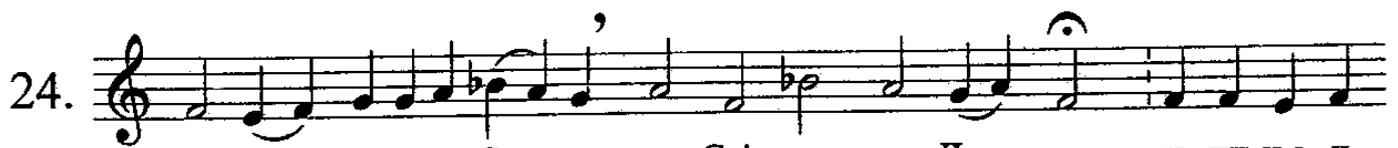
Три днев - ним по-гре бе - нијем тво-јим пљени - виј смерт, и истљев -



ша че ло вје-ка жи во - нос - ним во - ста - ни - јем тво - јим воскре-си -



виј Христе Бо - же, ја-ко че ло - вје ко љу - бец: сла - ва те - бје.



24. Сла-ва Отцу и Си - ну и Свја-то - му Ду - ху, и ни-ње и



при - сно и во вје - ки вје - ков. А - мин. Рас пен - ша - го-сја нас -



ра - ди, и воскрес - ша-го Хри ста Бо-га на - ше-го,



и низ - ло-жив - ша-го смер - ти — дер - жа - ву, не-пре ста-но



моли, Бого-ро-ди це Дје - во, да спа - сет ду - ши на - шја.

### Сједален II



25. За-пе-ча - та-ну гро бу жи вот от гро - ба воз си-јал је - си,



Хри-сте Бо - же, и две - рем за кљу - че - ним у-че ни - ком пред стал -

## VII



на-ја Бо-го - ро - ди-це Дје - во, при ста - ниш - че и пред ста -  
 тельство ро да че ло-вје - че - ска - го, из те-бе бо во пло-ти -  
 сја из-ба-ви-тель ми - ра; је - ди - на бо је-си ма - ти—  
 и дје - ва, при сно бла го-сло-ве-на и пре-про слав - ље на,  
 мо ли Хри ста Бо-га мир да-ро-ва - ти всеј— все - ље - њеј.

Степена Анџифон I

28. 
 Пљен Си-он— от ле - сти о-братив, и ме-не Спа - се о -  
 жи-ви, и-зи - ма - ја ра бот-ни-ја стра - сти. В југ сје-јај  
 — скор - би пос-тни - ја со сле-за - ми, сеј— ра - дос -  
 тни-ја— пож - њет ру-ко - ја - ти при-сно-жи - во пи-та - ни - ја.  
 (Слава... и ниње као на сѣиховње:)  
 Сла - ва— От-цу и Си - ну и Свја - то - му Ду - ху,

и ни-ње и при-сно и во вје-ки вје-ков. А - мин. Свјатим Духом  
 ис-точник бо - жествених со кро-вишч, — от ње-го же пре мудрост, ра-  
 - зум,страх; то-му хва - ла и сла - ва, чест и дер жа - ва.

### Анѣифон II

29. Аш че не Го-спод со-зиж дет дом душев - ниј, всу - је тру-жда -  
 јем - сја, раз - вје бо то-го ни дје - ја - ни - је, ни сло-во со -  
 вер ша - јет - сја. Пло да чрев - на, свјати ду - хо движ-но про -  
 зја-ба - јут о - те - че - ска - ја пре-да - ни - ја си-но-по-ло -  
 же - ни - ја. Сла - ва — От-цу и Си - ну и Свја - то -  
 му Ду - ху, и ни-ње и при-сно и во вје - ки вје -  
 ков. А - мин. Свјатим Духом всја - че ска - ја, је же би - ти и мут,

пре - жде бо всјех — Бог, всјех го-спод - ство, свјет — не при-  
сту - пен, жи - вот — всјех.

### Анѣифон III

30. Бо ја - шчи-сја Го-спода, пу-ти жи - вота обрјет - ше, ни ње и

при - сно у-бла жа - јут-сја сла во-ју не - тље - но - ју.

О-крест тра-пе - зи тво је-ја, ја-ко сте - блије ви дја ис-ча - ди - ја тво ја,

ра-дуј сја и ве-се-ли - сја, при-во-дја си - ја Хри стови, па-сти-ре-на -

чал - ни - ку. Сла - ва — От-цу и Си - ну и Свја - то -

му Ду - ху, и ни-ње и при - сно и во вје - ки вје -

ков. А - мин. Свја-тим Ду - хом глу-би-на да - ро-ва - ниј,

бо гат ство сла - ви, су-деб — глу - би - на — ве - ли - ја, је-ди-но-

## VII



сла - вен От - цу и Си - ну, слу - жим — бо.

### Прокимен на Јутрењу



Вос-кре-сни, Го - спо - ди Бо же мој, да воз-не-сет - сја ру-ка —



— тво ја, не за-бу-ди у-бо-гих тво-јих до кон - - - ца.

### Всјакоје диханије пред Јеванђељем



Всја - ко - је ди - ха - ни - је да хва - лит Го - спо - да.



Всја - ко - је ди - ха - ни - је да хва - лит Го - спо - да,



хва - ли - те Бо - га во свја - тих Је - - - го.

### Величит душа моја Господа



1. Ве ли - чит ду - ша мо - ја Го спо - да — и воз ра - до - ва - сја дух

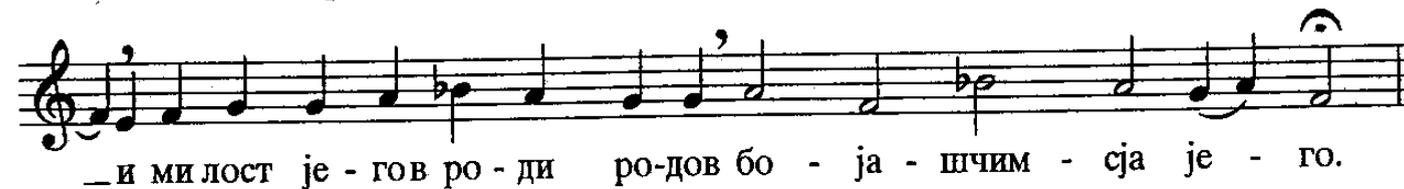


мој о Бо - зје Спа - сје мо - јем. Чест њеј - шу - ју хе - ру - вим



и слав њеј - шу - ју безсрав - ње - ни - ја се - ра фим, без ис тље - ни - ја Бо -

## VII



# VII



## Хвалитне стихире



## VII





39. Вса-ко је ди-ха - ни - је да — хва - лит Го - спо - да.



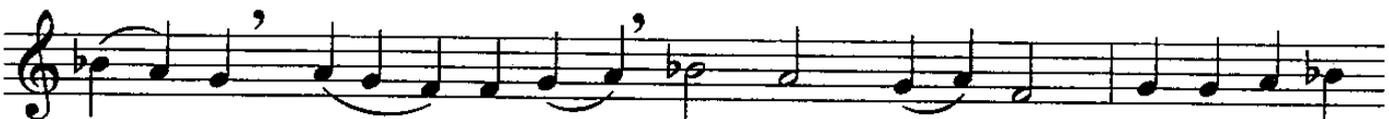
Что воз да - ми Госпо - де - ви о всјех, ја - же воз да - де нам;



нас ра - ди Бог — че - ло - вје - цјех, за истље - ни-је јестес-



тво плот бист и все ли - сја в ни, не-бла-го-дар - ним бла-го-



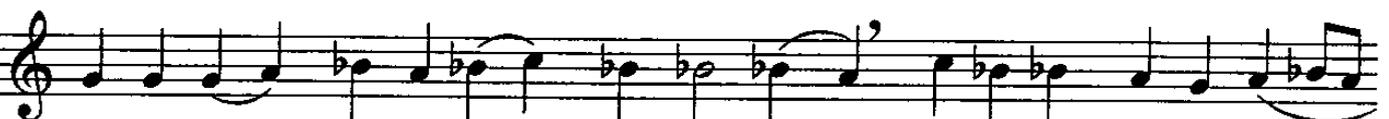
дје - тељ к пле - ни-ком сво - бо - ди - тељ, ко и-же во



тмје сје-дја - шчим солн - це прав - - - ди — на крестје без



страс - тниј, а - дје свјет — смер - ти жи - вот,



воскре-се - ни-је пад - ших ра - ди, — кње-му-же во-зо-пи -



- - јим: Бо - же наш, сла - - - ва те - бје.

*Слава... Еванђелска сѣихира, ња и ниње као на сѣиховње:*



40. и ниње и при - сно и во вје - ки вје - ков. А - мин.

## Преблагословена

Пре бла-го сло - ве-на је-си, Бо-го - ро - ди-це Дје - во, во плошч - шим  
 бо сја из те-бе ад плє-ни - сја, А дам во зва - сја кља-тва по - тре -  
 би - сја, Е-ва сво бо - ди - сја смерт у-мертви - сја и ми о - жи - хом,  
 тјем\_\_ вос пје - ва - ју - шче во - пи - јем: бла-го-сло - вен\_\_ Хри-стос\_\_  
 Бог, бла-го-во-ли-виј тако сла - ва те - бје.

## Велико славословије

41. Сла-ва Те-бје по-ка-зав - ше - му нам\_\_ свјет.  
 Сла-ва во ви - шњих Бо гу, и на земљи мир, в че-ло - вје - цјех  
 бла-го-во-ље - ни - - - је. Хва лим Тја,\_\_ бла-го-сло-  
 вим Тја, кла-ња јем-ти - сја, сла во - сло-вим\_\_ Тја, бла го-да - рим

— Тја, ве - ли - ки - ја ра - ди сла - ви Тво - је - ја.  
 Го - споди, Цар ју не - бе - сниј, Бо же, От - че, Все - дер - жи - те -  
 љу; Го - споди, Си - не Је - ди - но - ро - дниј, И - су - се  
 Хри - сте и Свја тиј Ду - ше. Го - споди, Бо - же, А - гн -  
 че Бо - жиј, Си - не О - теч, взем - љај грјех ми - ра,  
 по - ми - луј нас, взем љај грје - хи ми - ра, при - ми мо - ли - тву  
 на - шу. Сје - дјај о - де - сну - ју От - ца, по -  
 ми - луј нас, ја - ко Ти је - си Је - дин Свјат, Ти је - си  
 Је - дин Го спод, И - сус Хри - стос во сла - ву Бо - га От - ца,  
 а - мин. На - всјак ден бла - го - сло - вљу Тја

и восхва-љу им - ја Тво - је во вје - ки и во вјек вје -

- ка. Спо до-би, Го - спо-ди, в ден сеј без грје - ха со-хра-

ни - ти-сја нам, бла - го - сло - вен је - си, Го-спо - ди, Бо-же

о-тец на - - - ших. И хвал - но и про сла - вље-но им-ја

Тво је во вје - ки, а мин. Бу-ди Го - спо ди, милост Тво ја на нас,

ја - ко-же у - по-ва-хом на \_\_\_\_\_ Тја. *Три џуџа* Бла - го - сло - вен

Је - си Го - спо - ди, на - у - чи \_\_\_\_\_ мја о-пра - вда - ни-јем

Тво - - - јим. Го - спо-ди, при - бје - жи-шче бил је - си

нам \_\_\_\_\_ в род и род. Аз \_\_\_\_\_ рјех: Го-спо ди, по - ми луј мја, ис-цје ли ду -

- шу мо-ју ја - ко со - грје ших Те - - - бје. Го - спо ди,

к Тебје прибје-гох, на-у - чи мја тво ри ти во - лу Тво ју, ја-ко Ти -  
је-си Бог мој, ја-ко у Тебје и сто чник жи-во - - - та.  
Во све - тје Тво-јем у - зрим свјет. Про-ба-ви ми - лост Тво-ју  
вје - душчим Тја. *Три џуша* Сва тиј Бо - же, Сва тиј Крјеп - киј,  
Сва тиј Без-смерт - ниј, по - ми - луј нас. Сла - ва От цу и Си -  
ну и Сва-то - му Ду - ху, и ни ње и при-сно и во вје - ки вје -  
ков. А - мин. Сва - тиј Без - смерт - ниј, по - ми - луј нас.

*Пошом Свјати Боже  
цело још једном*

**Тропар васкрсни после Славословија**

42.

Днес спа се - ни-је ми - ру бист, по јем вос крес - ше му из гро -  
ба и на-чал - ни-ку жи - зни на - ше - ја, раз-ру шив бо  
смер-ти-ју - смерт, по бје ду да-де нам и вели ју ми - - - лост.

## Литургија

Блажена



Темпо и почетни тон као на почетку гласа,



Блаже-ни ми - ло-сти-ви, ја-ко ти по-ми - ло -



ва - ни бу - дут. Кра-сен бје и до - - - брвсњед,



и - же ме - не у - мер - тви - виј - плод, Хри-стос - јест



дре - во - жи - во - тно-је, от ње-го - же ја-диј не у-ми-



ра - - - ју, но во-пи - ју - с раз-бој - ни - ком:



по-мја-ни мја, Го - спо - ди, - во Цар - стви-ји Тво - јем.



Блаже-ни чи - сти сердцем, ја-ко ти Бо - га уз - рјат.

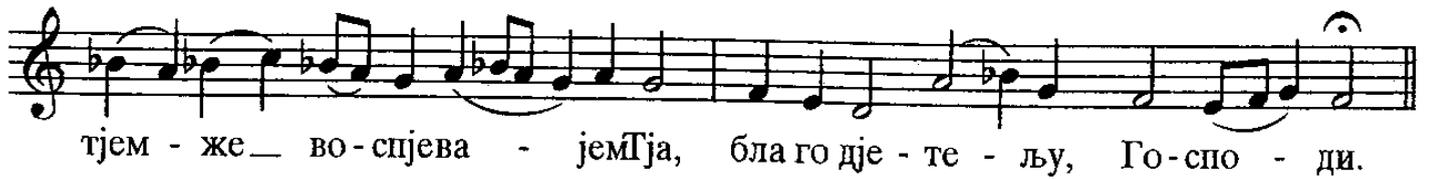


На крест во - зне - сја шче - - - дре, А - да - мо - во ру-ко-пи -



са - ни - је - дров - на-го грје - ха за - гла - дил је - си,

## VII



## VII

ви - ни и - но - гда, Хри - стос — же на дре - вје крес - тњем — и -  
 сто чил јест ми - ро - ви — жи - зни сла - дост, тјем - же взи - ва -  
 јем: по - мја - ни нас, Го - спо - ди, — во Цар - стви - ји Тво - јем.

## Кондак

44.

Не ктому дер жа - ва смерт - на - ја не может дер жа - ти  
 че - ло - вје - ки, Хри стос бо сни - де со кру - ша - ја и разор - ја -  
 ја си - ли је ја, свја зу - јем би ва - јет ад, про роци со гла - сно  
 ра - ду - јут - сја: пред - ста — гла го - љу - шче, Спас — суш -  
 чим во вјер - је, и - зи дите вјер - ни во вос кре - се - ни - је.

## Прокимен апостола

45.

Го - спод крје пост људем сво - јим даст, Го - спод бла - го -  
 сло - вит љу - ди сво - ја ми - - - ром.

# ОСМИ ГЛАС

## Вечерње

Господи возвах, стихире и догматик

Обим мелодије



VI VII I II III IV - V VI VIIb  
9 тонова

Темпо: Умерено

Почетак *do*

1. 

Го - спо ди, возвах к Те - бје, у - сли - ши мја;



У - сли - ши мја, Го - спо - ди. Го - спо - ди,



во - звах к Те - бје, у - сли - ши мја; вон ми гла -



су мо - ље - ни - ја мо - је - - - го. Вње гда во -



- - зва - ти ми к Те - бје; у - сли -



ши мја, Го - - - спо - - - ди.

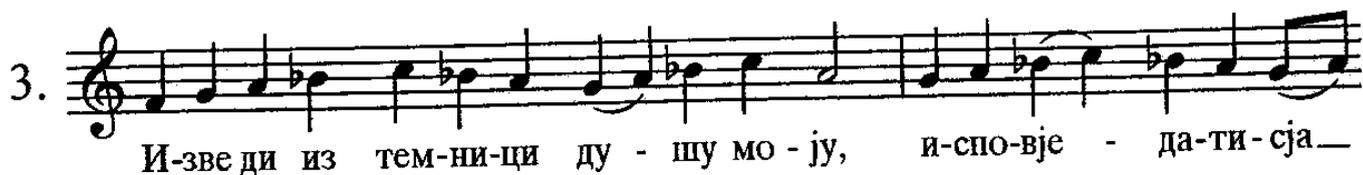
2. 

Да испра - вит сја мо - ли - тва мо - ја, ја - ко ка - ди - ло -



пред - То - бо - ју, воз - дје - ја - ни - је ру - ку мо -

## VIII



## VIII

5. 

Из глyби ни воз-вах — к Те бје — Го спо-ди, Го-спо-ди, у-сли-



- ши глас — мој. Ра-дуј - сја, Си-о - не — свја - тиј, —



— ма-ти Цер - квеј, Бо - жи - је — жи - ли -



шче: ти — бо при - јал — је-си пер - - - виј о-ста вље -



ни-је грје - - - хов — вос-кре-се - - - ни - - - јем.

6. 

Да буду т у - ши Тво-ји, вњем - љушче гла-су мо-ље - ни -



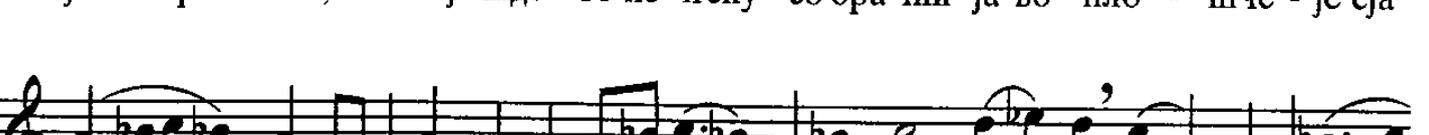
ја — мо - је - - го. Је - же от — Бо-га От ца Слово,



пре - жде — вјек — рожд - ше је - сја, — в по слѐ - дња



ја же вре ме-на, то-је жде от не-иску-со бра чни-ја во - пло - шче - је сја



во - ље - ју, рас - пја - ти-је смер-тно - је пре - тер - пје:

## VIII



## VIII

**Остали припеви**Почетак *do*

# VIII

11.  Хва-ли-те Го - спо-да\_\_ вси ја - зи - - - ци по - хва-ли-те

 Је - го\_\_ вси\_\_ љу - - - ди - - - је.

12.  Ја-ко утвр-ди-сја милост Је-го на\_\_\_\_\_ нас и\_\_ и-сти на

 Го - спо - дња пре - би - ва - јет\_\_\_\_\_ во\_\_\_\_\_ вјек.

13.  Слава От - цу и\_\_ Си - ну\_\_\_\_\_ и\_\_ Свја -

 то - му\_\_\_\_\_ Ду - - - ху, и ни - ње и\_\_ при - сно -

 \_\_\_\_\_ и во вје - ки\_\_ вје - ков,\_\_\_\_\_ а - - - мин.

## Догматик

 Цар не-бе - снјј\_\_ за че - ло вје ко - љу - би-је на\_\_ зем - љи ја -

 ви - сја\_\_\_\_\_ и с че - ло - вје - ки\_\_ по - - -

 жи - - - ве: от\_\_ Дје - ви бо\_\_ чи - сти - ја\_\_ плот\_\_

## VIII

при - је - миј, и из Ње - ја про - ше -  
диј - с вос - при - ја - - - ти - - - јем: је - дин -  
јест - Син, су - губ је - сте - ством, но - не -  
и - по - ста - - - си - - - ју. Тјем - же со - вер - ше - на  
То - го Бо - - - га и со - вер - ше - на че - ло - вје - ка во -  
и - сти - ну про - по - вје - да - ју - шче,  
и - спо - вје - ду - јем Хри - ста - Бо - га на - - - ше - - -  
го: Је - го - же мо - ли, Ма - ти без - не - вјес - тна -  
ја, по - ми - ло - ва - ти - сја - ду - шам  
на - - - шим.

## Стихире на стиховње

Обим мелодије



Темпо: Живахно

Почетак *do*

14. Воз - шел је - си на крест, И - су - се, сниз - ше - диј с не - бе - се,



при - шел је - си на смерт, Жи во - те без - смер - тниј, су - шчим во



тмје свјет и - сти - ниј, пад - шим всјем вос кре се - ни - је,



про - свје шче - ни - је и Спа - се наш, сла - ва Те - бје.



15. Го - спод во - ца - ри - сја вље - по - ту о - бле - че - сја.



Христа славо - сло вим, вос - крес - ша го из мер - твих: ду - шу бо и тје -



ло пријем, страсти бо о - то - бо - јуду от - сје че: пре чистјеј у - бо души,



во ад со - шед - шеј, је - го - же и пље ни; во гро - бје же истље - ни -



ја не ви - дје свја - то је тје - ло Из ба - ви - те ља душ на ших.



16. И бо утвр-ди всеље-ну-ју ја-же — не подви-жит сја. Псал ми и пје



сан ми сла во - словим, Хри - сте, от мер - твих тво-је — вос - кре се-ни-је,



им-же нас — сво - бодил је - си му чи тель-ства а-до-ва, и ја-ко Бог



даровал — је си — жи-зан вјеч-ну - ју и — ве - ли-ју ми лост.



17. До му Тво је - му по-до-ба - јет — свја-тиња, Го спо-ди, — в дол го-ту



дниј. О, — Вла ди - ко всјех не-по сти жи ме, твор - че — не-бе - се и зем



љи, кре-стом пос-тра - да-виј, мње без стра - сти је ис - то чил је-си:



по гре-бе - ни-је же при-јем и вос - крес во слав - је, со-вос кре сил



је-си А-да - ма ру-ко - ју все сил-но - ју: Сла-ва тво-је - му три днев -



ному во - ста - ни ју, им же да ро-вал — је си нам — вјеч - ну-ју жи -

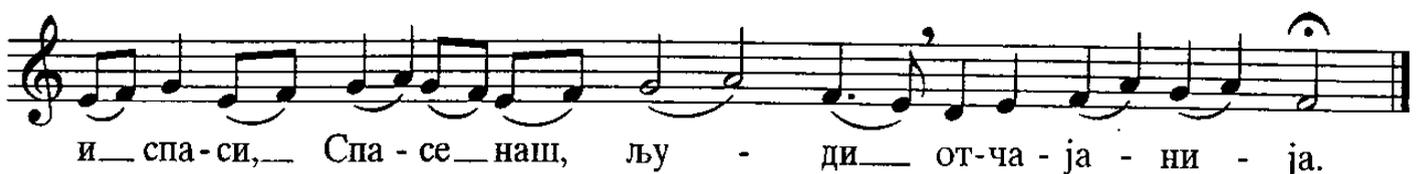


## Богородичен



## Тропар





## Јушрење

Бог Господ

V I II III IV V VI VII  
7 тоноваПочетак *do*

21. Бог Го - спод и ја - ви - сја - нам, бла го сло вен грја диј во

им - ја Го - спод - ње.

Сједален I Почетак *sol*

22. Воскре сл је - си из мер - твих жи во - те - всјех, и ан - гел

свје - тел же - нам во - пи - ја - ше: пре ста ни те от слез, а - по сто - лом

бла гов је - сти - те, во зо пиј - те - по - ју - шче: ја ко воскре - се Христос

Го - спод, бла гово ли - виј спасти ја - ко Бог - род - че ло вје - че - скиј.

23. Во скре сни Го - спо ди Бо - же - мој, да воз не сет - сја ру - ка

тво - ја, не за бу ди у - бо - гих тво јих до - кон - ца. Воскре сни из

гро ба ја ко во и - сти - ну, пре по добних по - ве - љел је - си же нам

## VIII



(Слава...и ниње...као после шројара)



## VIII

ла-сја ми - ро - ви, и ос-тавље - ни-је дров - них со - грје - ше-ниј,  
се-го ра - ди во-пи - јем ти: мо-ли Си - на твоје-го и Бо-га,  
пре грје ше - ниј оставље - ни-је да-ро - ва-ти, благочестно поклања -  
ју-пчим сја пре - свја - то-му рож - дес - тву тво - је - му.

## Сједален II

25. Че-ло-вје-ци, Спа-се, гроб твој за-пе-ча - та - ша, ан - гел ка-  
мен от две - реј - от - ва - ли, же-ни ви дјев - ша во став - ша - от -  
мер - твих, и ти-ја бла - го-вје сти - ша у - че - ни - ком тво - јим в Си -  
о - ње, ја ко воскре - сл је-си жи - во - те - всјех, и раз рје ши -  
ша сја у-зи смер-тни - ја, Госпо - ди, сла-ва те - бје.

26. И-спо вјем-сја те бје, Госпо-ди, всјем серд - цем мо-јим, по - вјем -

## VIII



ја по - хва - ло, из Ње - ја - же Бог во - пло - ти - сја и младе -  
 нец - бист, пре - жде вјек сиј Бог наш; ло - же сна бо Тво - ја  
 пре стол со - тво - ри и чре - во Твоје про - страње - је не бес со -  
 дје - ла. О Те бје ра - дујет сја, Благо - да - тна - ја, всја - ка - ја  
 твар, сла - ва Те - бје.

### Степена Анџифон I

28. 
 От ју - но - сти мо - је - ја враг мја ис - ку - ша - јет,  
 сла - сми па - лит мја, аз - же на - дје - ја - сја на тја, Го спо - ди,  
 по - бје - жда - ју се - го. Не - на - ви - дја шчи Си - о - на  
 да бу - дут у - бо пре - жде ис - тор - же - ни - ја ја -  
 ко тра ва ссјечет бо Хри - стос, ви - ја их у - сје - че - ни јем мук.

## VIII

( Слава...и ниње...као на стиховње: )

Сла - ва От-цу и Си - ну и Свја - то-му Ду - ху, и ни ње и  
 при - сно и во вје - ки вје ков, а - мин. Свјатим Ду-хом је - же  
 жи ти всја - че ским, свјет от свје - та, Бог ве - лик, со От-цем по -  
 јем је - му и со Сло - вом.

*Анѣифон II*

29. Серд-це мо - је, стра - хом тво јим да по - кри јет-сја, сми ре-но му -  
 др ству ју шче - је, да не воз нес - ше-је-сја от - па дет от те бе все-шче дре.  
 На Господа и-мје-виј на - де жду не ус-тра шит-сја тогда, јег да огњем  
 всја су - дити и - мат и му - ко ју. Сла - ва От-цу и Си -  
 ну и Свја - тому Ду - ху, и ни ње и при - сно и во вје - ки вје ков,  
 а - мин. Свјатим Духом, всјак кто божествениј видит и пред-глаго - љет,

чу до дјеј - ствујет виш - ња - ја, в тријех је - ди - на го Бо - га по - ја:  
аш че бо и три си - ја - јет, је - ди - но - на - чал - ству - јет бо жес - тво.

### Анџифон III

30. Воз - вах те - бје, Го - спо - ди, вон - ми, при - кло - ни ми у - хо  
тво - је во - ши - ју - шчу, и о - чи сти, пре - жде да - же  
не воз ме - ши ме - не от - сју - ду. В ма - те - ри сво - јеј зем љи от -  
ход - јај всјак, па - ки раз - рје ша - јет - сја, при - ја - ти му - ки  
и - ли по - чес - ти по - жив - ших. Сла - ва От - цу и Си -  
ну и Свја - то - му Ду - ху, и ни - ње и при - сно  
и во вје - ки вјеков, а - мин. Свја - тим Ду - хом бо - го - сло -  
ви - је је - ди - ни - ца три свја - та - ја: О - тец бо без - на - ча - лен,

от ње-го - же ро-ди - сја Син без - љет - но, и Дух со -  
пре сто - лен, со - о-бра - зен, от От - ца спро си - јав - шиј.

## Анџифон IV \*

30а

Се ни-ње что добро, и ли что кра - сно, но је же жи-ти бра - ти -  
ји вку-пје, всем бо Го - спод објеш - ча живот вјеч - ниј.

О ризје сво - јеј иже кри - ни сел - ни - ја у кра - ша - јај, по - ве ље - ва -  
јет, ја - ко не по - до - ба - јет пешчи - сја. Сла - ва От - цу и Си

ну и Свја - то - му Ду - ху, и ни-ње и при - сно и во вје - ки вјеков,  
а - мин. Свја тим Ду хом је - ди - но - вид - но ју ви но ју, всја со дер

жат - сја ми - ро - по - да - тељ ње: Бог бо сеј - јест, От цу же и

Си - но - ви је - ди - но - суш - чен гос - под - стве - ње.

\* Осми глас је једини који има 4 анџифона на сѣйена, сви остали гласови имају по 3

## Прокимен на Јутрењу

31.  Во - ца-рит-сја Го-спод во\_вјек, Бог\_ твој, Си - о -  
не, в род и род.

## Всјакоје диханије пре Јеванђеља

32.  Всја - ко - је ди - ха - - - ни - је да хва-лит Го -  
спо - да. Всја - ко - је ди - ха - ни - је да хва - лит Го спо - да,  
хва-ли-те Бо - га во\_ свјатих Је - го.

## Величит душа моја Господа

33.  1. Величит ду-ша моја Го спо - да и воз ра - до ва сја дух мој о Бо -  
*Припев*  
зје Спа-сје мо - јем. Чест њеј-шу - ју хе рувим и слав - њеј - шују безсрав  
ње - ни-ја се ра - фим, без истље - ни-ја Бо - га\_ Слова рожд - шу -  
ју, су - шчу-ју Бо-го-ро-ди - цу Тја ве-ли ча - јем. 2. Ја-ко при зрје

на смире - ни-је ра би сво је - ја, се бо от ни-ње у-бла - жат мја вси ро

*Чесѣњејшују*

- ди. 3. Ја-ко со-тво - ри мње ве - ли-чи-је сил -

ни, и свја - то им - ја је-го и ми лост је го в ро-ди родов\_\_ бо - ја -

*Чесѣњејшују*

шчим-сја је - го. 4. Со тво - ри дер - жа - ву ми -

шце ју сво-је - ју, ра-сто-чи гор - ди-ја ми - сли ју серд ца\_\_ их.

*Чесѣњејшују*

5. Ни зло-жи сил - ни-ја со пре - стол и воз - не-се сми ре -

ни-ја, ал - чу шчи-ја ис - пол - ни\_\_ благ и бо-га тја - шчи ја - сја

*Чесѣњејшују*

от-пу - сти\_\_ тшчи. 6. Вос при-јат И - зра-и-ља о тро ка сво

је-го по мја - ну-ти ми-ло - сти, ја - ко-же гла - го - ла ко от цем на шим

*Чесѣњејшују*

А вра - му и сје ме ни је-го\_\_ да - же до вје - ка.

## Хвалитне стихире

Темпо: Умерено

34.    
 Вса - ко-је ди - ха - ни - је да хва - лит Го -  
   
 - - спо - - да, хва - ли - те Го - спо-да  
   
 с не - бес, хва - ли - те Је-го во  
   
 ви - - - шњих: Те - бје по-до - ба - јет пје - сан  
   
 Бо - - - - гу.

35.    
 Хва-ли-те Је - го сви ан - ге - ли Је-го, хва-ли -  
   
 те Је - го всја си - ли Је - - - го,  
   
 Те - бје по-до - ба - јет пје - сан Бо - - гу.

36.    
 Хвали-те Је - го на си - лах Је-го, хвали - те Је-го по -  
   
 мно-же-ству ве - ли - че - стви - ја Је -

## VIII

- - го. Го - споди, а - шче и су - ди - лишчу пред - стал је -  
 си от Пи - ла - та су - ди - миј, но не от - сту - пил је - си  
 от пре - сто - ла со От - цем сје - дјај:  
 и вос - крес из мер - твих, мир сво бо - дил је - си от ра -  
 бо - ти чуж - да - го, ја - ко шче -  
 дар и че - ло - вје - ко - љу - бец.  
 37. Хва ли - те Је - го во - гла - сје тру - бње, хва - ли - те  
 Је - го во - псал - ти - ри и гу - сљех.  
 Го - споди, о - ру - жи - је на дја - во - ла крест твој дал  
 је - си нам тре - пе шчет бо и трја - сет - сја, не тер - пја взі - ра -

## VIII

ти на си - - - лу - - - је - го, - - - ја-ко мер -

тви ја - - - воз став - ља - - - јет - и - - - смерт - у - - - праз -

дни: се - го ра - - - ди - по-кла-ња - - - јем-сја по - гре-бе - ни -

ју - тво - је - му - и - во-ста - - - ни - - - ју.

38. Хва ли те Је - гв тим - па - ње и - ли - цје, хва - ли - те

Је - го - во - стру - нах - и - ор - - - га - - - ње.

Го - споди, а - шче - и ја-ко мер - тва во гро-бје Ју - де - ји -

по - ло - жи - ша, но - ја - ко цар - ја - спја - шча - во - ји -

ни - тја стре - жа - ху, - и ја-ко жи -

во-та со - кро - ви - шче пе - ча - ти - ју пе - ча - - -

та - - - ша: но вос-кре - сл\_ је - си и по - дал\_

је - си не - тље - ни - је\_ ду - шам\_ , на - - - шим.

39. Вса - ко - је ди - ха - ни - је да\_ хва -

лит\_ Го - - - спо - - - да. Ан - гел твој\_ Го спо ди,

вос кре - се - ни - је про по - вје - да - - - виј, стра - жи\_

у - бо у стра - ши, же - нам же воз - гла - си гла - го -

ља: \_ что\_ и - шче - те\_ жи - ва - го смер - тви -

ми, вос - кре - се\_ Бог\_ сиј и все ље -

њеј\_ жи - зн да - - - ро - - - ва.

(И ниње...као на сѣиховње:)

40. и ни - ње и при - сно и во вје - ки\_ вјеков, а - мин.

## Преблагословена

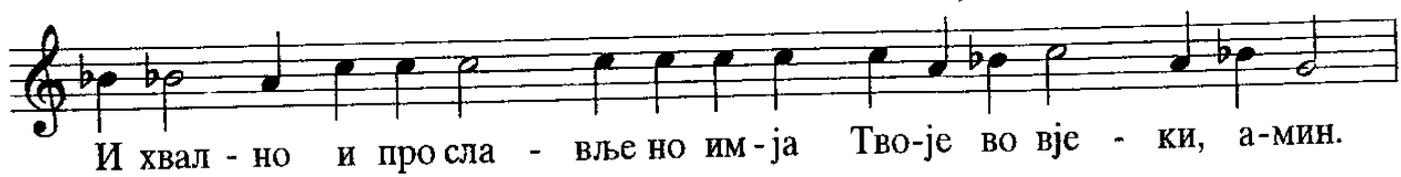
Пре бла-го сло - ве - на је - си, Бо - го - ро - ди - це Дје - во, во пло шчим  
 бо сја из те - бе ад плъе - ни - сја, А - дам во - зва - сја — кља тва по тре  
 би - сја, Е - ва сво бо - ди - сја смерт у - мертви - сја — и ми о - жи - хом,  
 тјем — вос - пје - ва - ју - шче во - пи јем: бла - го - сло вен Хри стос Бог,  
 бла - го - во - ли - виј — та - ко сла - ва те - бје.

## Велико славословије

41. 
 Сла - ва Те - бје по - ка - зав - ше - му нам — свјет. Сла - ва во ви -  
 шњих Бо - гу, и на зем љи мир, в че - ло - вје - цјех — бла го - во - ље -  
 ни - је. Хва лим Тја, — бла - го - сло - вим Тја, — кла - ња - јем -  
 ти - сја, сла - во - сло - вим — Тја, бла - го - да - рим Тја, ве - ли -  
 ки - ја ра - ди — сла - ви Тво је - ја. Го - споди, Цар ју не - бе -

## VIII

снѣ, Бо-же, От - че, Все-дер-жи-те - љу; Го - спо-ди,  
 Си - не Је-ди-но - ро - днѣ, И - су-се Хри-сте и Свѣти  
 Ду - ше. Го - спо-ди, Бо-же, А - гн-че Бо-жи, Си - не О - теч,  
 взем љај грѣх ми - ра, по-ми-луј нас, взем љај грѣ - хи ми - ра,  
 при - ми мо - ли-тву на - шу. Сје - дѣј о - де-снѣ-ју От -  
 ца, по-ми-луј нас, ја - ко Ти је - си Је-дин Свѣт, Ти је - си  
 Је-дин Го - спод, И - сус Хри-стос во сла - ву Бо-га От -  
 ца, а - мин. На всѣак ден бла-го-сло - вљу Тѣа и восхва љу  
 им - ја Тво - је во вѣ - ки и во вѣк вѣ - ка.  
 Спо-до-би, Го - спо-ди, в ден сеј без грѣ - ха со-хра - ни - ти-сѣа





*Три њуша*



*Пошом "Свјати Боже"  
цело још једном*

### Тропар васкрсни после Славословија



## VIII

## Литургија

## Блажена

Темпо: Умерено

Почетак *do*

43/1

Бла-же - ни ми - ло - сти - ви, ја - ко ти —

по - ми - ло - ва - ни бу - дут. По мја - ни нас, — Хри - сте,

Спа - се ми - ра, ја - ко - же раз - бој - ни - ка

по мја - нул — је - си на дре - вје, и — спо - до - би всјех,

је - ди - не пче - дре, не - бе сно му Цар - стви - ју — Тво је - му.

II

Бла-же - ни чи - сти серд - цем, ја - ко —

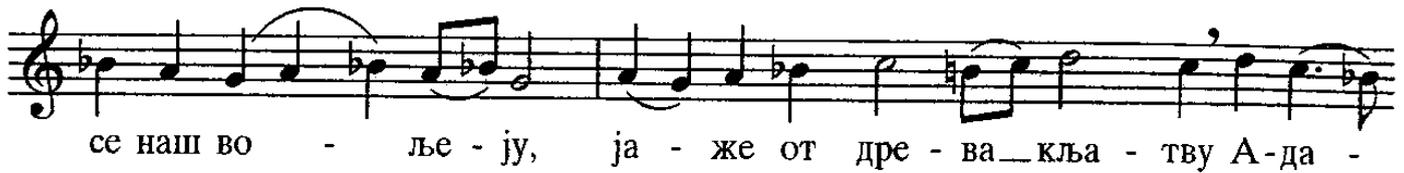
ти — Бо - га уз - рјат. Сли - ши А - да - ме, и ра - дуј -

сја со Е - во - ју, ја - ко о - бна - жи - виј — пре же о - бо -

ју, и — пре - ле - сти - ју взем — вас — пље - ни - ки,

кре - стом Хри - сто - вим — у - праз - дни - сја.

## VIII



## VIII

## Остали стихови и тропари

V



Бла же - ни је - сте јег - да по - но - сјат вам, и иж - де нут



и ре - кут всјак зол - гла - гол - на ви л - жу - шче ме - не



ра - ди. Ра - дуј - те - сја му - дри - ја же - ни ми - ро - но - си - ци,



пер - ви - ја - Хри сто во вос кре се - ни - је ви - дјев - ше,



и је - го воз - вје - стив - ше а - по - сто - лом,



все - го - ми - ра воз - ва - ни - је.

VI



Ра - дуј - те - сја - и ве - се - ли - те - сја, ја - ко мзда ва -



ша мно - га на не - бе - сјех. Дру - зи - Хри - сто - ви а -

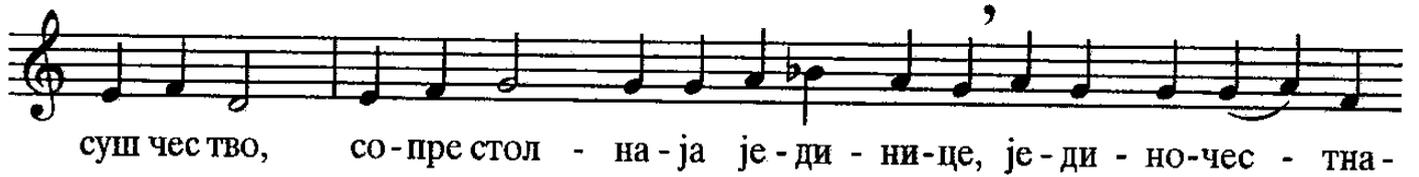


по - сто ли ја - вл - ше - сја, со - пре стол - ни је - го слав је би -



ти и - му - шче, со дер зно - ве - ни - јем то - му нам пред ста -

## VIII



## VIII



## Кондак

44. Вос крес из гро-ба у-мер - ши - ја воз - дви -

гл је - си, и А-да - ма - - - вос - кре - сил је - - - си

и - Е-ва ли - ку-јет во - тво - јем - - - вос кре - се - ни - ји,

и мир - сти - кон - ци тор-жес - тву - јут, је - же из -

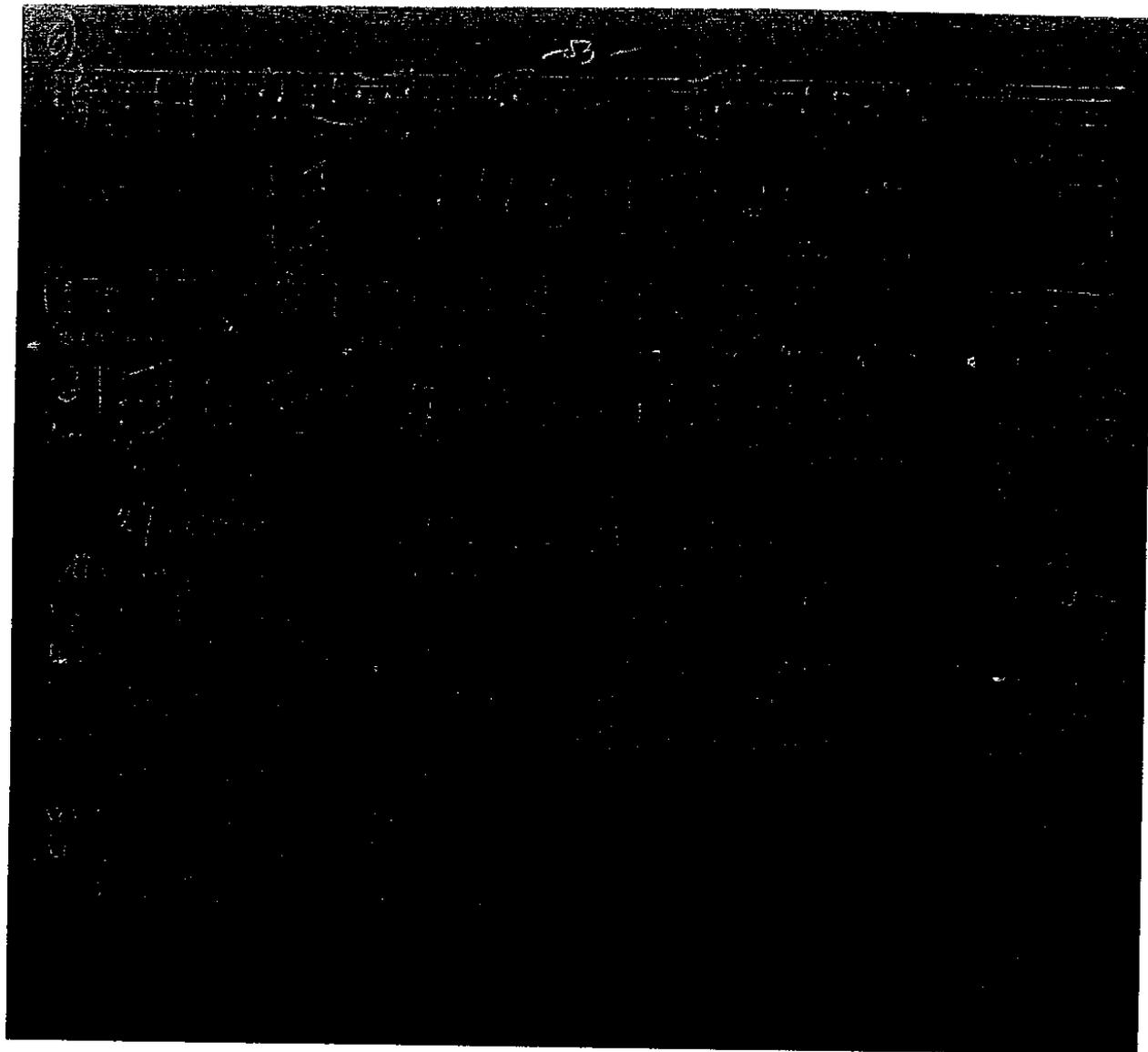
мер - твих во - ста - ни - јем - - - тво - јим, мно - го -

- ми - ло - - - сти - ве.

## Прокимен апостола

45. По-мо-ли - те - сја и воз - да - ди - те - Го - спо - де -

ви Бо - гу на - ше - му.



Последња страна Осмогласника ( рукописа оловком ) Бранка Ченејца  
из 1965. године

## УЗ ОСМОГЛАСНИК БРАНКА ЧЕНЕЈЦА

Бранко Ченејац (1903 - 1980)  
сачувано 12 страница рукописа оловком  
Бранко Ченејац је написао:

*27. октобар 1965. год. скица Осмогласника готова по Карловачком напеву (ништа друго није него Мокрањчево записивање уз коришћење варијанти) и тако се и мој рад може сматрати само распеванијим појањем, а никакво отступање од Мокрањца т.ј. од како се мисли «правог народног». Напомињем да сам са пок. Барачким радио – помагао на његовом Нотном зборнику црквеног појања 1921-22. год. у Сомбору и приметио да је упоређивао Мокрањца, К. Станковића и све умножене богословске радове као: Козобарића, Тајшановића и др.*

Б. Ченејац

На насловној страни дефинитивне верзије Бранко Ченејац је својим краснописом написао:

*Поју Богу мојему!*

*Бранко Ченејац*

*Српско народно црквено појање*

**Осмогласник**

*Сремски Карловци, 1964-1965. године. Чистопис почет 30. октобра 1965.*

То су и једини писани подаци које имамо о овом најзначајнијем животном делу Бранка Ченејца. Изгледа да је *Осмогласник* био припреман за штампу још за његова живота. То није реализовано ни тада, а ни до данас. Рукопис се налази у породичној библиотеци Мирјане Михалек, ћерке Бранка Ченејца, а моје маме.

Мада одреднице о њему постоје у музичким лексиконима и брeвијарима, мада је понекад о њему написан понеки чланак, Бранко Ченејац и његово стваралаштво не заузимају истакнутије место у историји српске музике. Његов рад, нарочито у зрелом, Карловачком периоду, протекао је ван пажње јавности, а његово животно дело - *Осмогласник* – било је, слободно можемо рећи, игнорисано, као и комплетна српска црквена музика у то доба.

У почетку ни сам нисам био потпуно убеђен да треба (и на овакав начин) обележити дедину стогодишњицу (2003). Било је у тој идеји и породичних, унучадских емоција и импулса, па сам се прибојавао да то не утиче на критеријуме. Разуверила ме је Вида Огњеновић својим писмима: «Импонује ми Ваше настојање да истакнете рад и дело свога деде, професора Ченејца, који је мени, у Осмогодишњој школи у Врбасу, предавао музичко образовање, а била сам и члан хора Учитељске школе и Гимназије у Карловцима, којим је он дириговао. Могу слободно рећи да сам имала ту срећу да ми он предаје, јер он није само настојао да нас колико толико музички описмени, већ и да нам растумачи шта је музика и како да је одгонетамо, а тај његов наук следим до данашњег дана» (писмо из Осла 17. априла 2003).

«Веома поздрављам тај Ваш подухват. Није господин Бранко Ченејац био сеоски учитељ, то је било његово занимање којим је зарађивао за живот и прехрањивао породицу. Он се у ствари целог живота озбиљно бавио музиком, савлађујући све тешкоће које из тога произилазе, а није их у том послу никад мањкало. Није било места где је боравио дуже од два месеца, а да ту није почињао неку музичку активност, било да оснује хор, или оркестар, музичку секцију или пак нижу музичку школу, као што је то био случај у Врбасу. Небројене (најчешће непотписане) хармонизације и обраде које је направио за потребе својих малих оркестара, група и хорова, најбоље сведоче о томе да је његова музичка вокација била права, а енергија велика. Зато је сасвим нормалан, а и хвалевердан Ваш труд да се позабавите његовим делом. Тај, иначе верујем, расут материјал ваља скупити и средити, како би све то могло да послужи као део наше музичке баштине» (писмо из Осла, 25. априла 2003).

На мој позив да пошаљу своја сећања на Бранка Ченејца одазвали су се, како потомци и породични пријатељи, тако и његови бивши ученици или хористи.

Из ових текстова израња лик једног изузетно поштеног, спретног музичара, израслог из војвођанског српског музичког миљеа, следбеника Исидора Бајића и Марка Нешића, Јосифа Маринковића и Мокрањца, Барачког... Школован у Сомборској Препарандији, попут Исидора Хаднађева, Боривоја Куруцића и, надам се, Саве Вукосављева, припадао је тој генерацији сеоских учитеља који су постали симбол српског народа онога времена. У сваком месту (уз свештеника и лекара) били су често и једина «интелигенција». Нису били само учитељи, него редовно и појци у црквама, диригенти српских црквених певачких друштава... Осим тога, Ченејац је био и рођени музичар. Од свег учитељевања највише га је занимала музика, а имао је и талента. Зато је и похађао курсеве које су у Новом Саду држали Светолик Пашћан и Рикард Шварц. И био је велики опозиционар – и у предратном, а нарочито послератном режиму. Не једном је због тога био у затвору, протериван «по казни» у забити... Главу је спасао од фашиста бежећи са женом и ћеркицама кроз кукурузе, данима, док се није преко Дунава пребацио на ослобођену територију...

Овај његов запис Карловачког појања – можда је и поседњи у читавом низу. Не знам да ли је тиме ставио тачку, двотачку или тротачку на ову материју – али је у сваком случају вредан и историјски значајан труд. То његово појање и данас живи, кроз његове многобројне ученике.

Верујемо да ће бити објављене и друге његове композиције и да ће се ући у траг осталим делима разасутим по разним архивама, свесни да су нека вероватно заувек изгубљена. Биће то прилика да се заинтересују и музиколози и историчари музике, па да дело Бранка Ченејца коначно заузме оно место у историји српске музике које заиста заслужује (...)

**Душан Михалек, музиколог, унук Бранка Ченејца**  
Одломак из текста написаног у Тел Авиву 2003. године, а поводом  
100-годишњице Ченејчевог рођења

Бранко Ченејац рођен је у Шајкашу 1903. године, где је похађао основну школу која је у то време трајала шест година. После завршеног петог разреда у Шајкашу, уписује се у Велику српску православну гимназију у Новом Саду. После петог разреда Гимназије одлази у Сомбор и похађа Мушку учитељску школу, а дипломира у Државној учитељској школи у Вршцу. Уз редован учитељски посао, Ченејац је тежио ка сталном стручном музичком усавршавању. Успешно завршава четири једномесечна Музичка течаја за спремање учитеља у дириговању дечјим хорovima и певачким друштвима (у периоду од 1931. до 1935. године). Своја стручна знања заокружује на једногодишњем Музичком течају у Новом Саду, при Музичкој школи „Исидор Бајић“, 1940-41. школске године (предавали су му, између осталих, Светолик Пашћан и Рикард Шварц).

Изразиту музичку надареност Бранко је показао већ у основној школи у Шајкашу, у којој се, у то време, настава одвијала на мађарском језику, а српска деца су на часовима веронаука учила српски читати и писати, а затим појати црквене песме. Префињеним слухом, изразитим музичким памћењем и лепим гласом Ченејац се истицао међу ученицима толико да га је запазио пензионисани учитељ Живојин Пауновић (отац Миленка Пауновића, композитора и професора Учитељске школе у Јагодини, касније диригента Краљеве гарде) који га је посебно учио и упућивао у „тајне“ црквеног појања. У новосадској Гимназији наставник певања и хорова био је професор Глигорије Мирковић, од кога је Бранко много научио о музици. У Мушкој учитељској школи у Сомбору, као ученик, формирао је и водио тамбурашки оркестар, а понекад је и дириговао школским хором. Наставу веронаука и појања предавао му је професор катихета Ненад Барачки, коме је Бранко много помагао у припреми и издавању „Нотног зборника српског православног црквеног појања по карловачком напеву“.

У току свог 35-годишњег учитељско-наставничког службовања Ченејац је променио многа места у Војводини и Србији. У свим местима у којима је службовао оснивао је или водио већ формирана певачка друштва и тамбурашке оркестре и, такође, обавезно, био појак у цркви. Тако је основао хор „Исидор Бајић“ у Кули, хорове у Ђурђеву, Ватину, Сјеници и Чиновнички хор у Пожаревцу. Водио је мешовити хор „Светозар Милетић“ у Мошорину, са којим је учествовао на Слету јужнословенских певачких друштава у Сомбору и том приликом проглашен за најбољи сеоски хор, а 1939. исти Хор учествује на великој свечаности у Новом Саду приликом откривања споменика Светозару Милетићу. Водио је и хор и тамбурашки оркестар Српског занатлијског певачког друштва „Невен“ у Новом Саду, Црквено певачко друштво „Браничево“ у Пожаревцу, хор „Лира“ у Врбасу, хор и тамбурашки оркестар „Бранко Радичевић“ у Сремским Карловцима и др.

Правдољубива и бунтовна природа Ченејца била је узрок честим променама места службовања. Увек је имао проблема са неправдом коју би власт починила у било ком режиму. У Краљевини је суђен и кажњаван по Закону о заштити државе. За време окупације био је у затвору пет месеци, да би одмах по пуштању на слободу ухватио везу са партизанма и, са породицом, отишао на ослобођену територију у Сурдук у Срему. Но и новој власти није могао да отрпи неправде, те су га и оне кажњавале.

Најдуже је живео и радио у Сремским Карловцима (25 година) и то је период његовог зрелог стваралаштва. У Сремске Карловце Ченејац је дошао 1955. године за наставника музике у Учитељској школи и ту је радио до пензионисања 1962. године. Две године касније (1964) прихватио се дужности хонорарног наставника хорског певања и појања у карловачкој Богословији. Ту дужност је обављао све до 1970. године, када је поднео оставку.

Бранко Ченејац је био члан Савеза композитора и члан Друштва фолклориста Србије. Бавио се мелографским радом и компоновањем, како духовне тако и народне, тамбурашке музике. Рукопис Осмогласника и још многих духовних и световних композиција и мелографских записа налазе се у породичној библиотеци, као и у легату Архива Српске академије наука и уметности, Одељењу у Сремским Карловцима и у Нототеци Радио Новог Сада.

Умро је 30. јуна 1980. године у Новом Саду, а сахрањен је у Сремским Карловцима.

### **Иван Михалек, зет Б. Ченејца**

---

„...Познато је да је мој отац, у свим срединама где је радио, био запажен као прави народни просветитељ. Ово се нарочито односи на села. Свуда је оснивао дечије хоровае, омладинске и мешовите хоровае, водио тамбурашке оркестре и појао у цркви. Радио је и са дилетантским позориштима и припремао музику за позоришне комаде са певањем из народног живота...“

### **Мирјана Михалек, академски музичар - хорски диригент, унука Б. Ченејца**

---

„У годинама одмах после Другог св. рата он је водио заједнички хор Женске и Мушке гимназије. ...Било је то време жестоког политичког набоја, пропагандно –политичке еуфорије, када су пипци фамозног „Агитпропа“ сезали и до школских хорова. Певали смо, разуме се, и „револуционарне“, борбене песме, али их не памтим, није их наш диригент толико пажљиво и брижно гладио и усавршавао са нама као на пример Мокрањчеве Руковети, које су биле окосница нашег репертоара. Можда је и то био разлог што свог диригента нисмо доживљавали као неки неприкосновени опасни ауторитет, каквих је међу професорима тада било. Био нам је драг не као званичник, већ као рођак, стриц, ујак, близак човек, па смо га и међу собом звали „чика Бранко“, а тако га и ословљавали, без онога онда обавезнога „друже професоре“ (...)

### **Божидар Ковачек, председник Матице српске**

---

„Средином педесетих година прошлог века, предавао је музичко васпитање у осмогодишњој школи у Врбасу, куда је био премештен из Новог Сада, вероватно као политички неподобан, о чему ми, његови ученици, тада нисмо ништа знали. Био је рођени музичар, диригент финог, осетљивог слуха и озбиљне музичке наобразбе, а строг наставник, од оних што умеју да похвале за добар одговор и нагрде за глуп. Зато смо тај предмет, који смо раније сматрали као необавезан, од његовог доласка надаље, учили више него математику или хемију...“

...Учили смо основе солфеђа, читали ноте, лупкали ритам и темпо, дириговали тактове, певушили скале. На часовима из познавања инструмената доносио је књиге са занимљивим фотографијама композитора и извођача, причао дивне приче из њиховог живота, описивао концерте које је слушао, сусрете са врхунским музичарима. Тако нас је лагано уводио у музику. Утувите, наглашавао је, музиком се изражава осећање, а не вишак енергије. ...  
... Нисмо сви ми, његови ученици, махом постали музичари, али верујем да многи од нас, а за себе то могу слободно да тврдим, њему могу да захвале што су кроз живот умели да слушају и читају музику, да одгонетају њене поруке и у њима распознају квалитет.“

### **Вида Огњеновић, драматург и писац, амбасадор у Норвешкој (2003)**

---

„Враћајући се дјечачким, богословским данима, карловачком добу и својим професорима, урањам у једно доба, које је, гледано из овог обездушеног и идиотизованог времена, ипак било окађено, те ми сад на дуње и босиљак мирише. А наш професор, учитељ црквеног појања, Бранко Ченејац, израња из још окађенијег и благословеног, а ипак боемског доба о којем се данас само слутити да.

Ми, који смо „отварали“ и обнављали Карловачку богословију, раних шездесетих прошлог вијека, ни слутити нисмо могли колико смо благословени били једном непоновљивом плејадом старих, а и младих професора. Еј, нама су учитељи били: Борис Селивановски – у Карловце донешен вихором Октобарске револуције; па Душан К. Петровић – предавао богослову Храниславу Ђорићу – патријарху Герману и другим великанима, па и нама, голобрадој дјечачкој селјачији...

Са њима је био, рекох, стари бард, боем, Бранко Ченејац, у оно време са штапом гегајући, корачајућа жива енциклопедија Карловачког црквеног појања. Он је био риједак и неуобичајен човјек. Нисам се дубље његовим животом бавио, а они који јесу или који ће се бавити мораће, вјерујем, наћи да је бунтовник био, несавладиви. Није се дао ни у какве оквире угурати. Био је надрастао и свој сопствени живот и, чини ми се да га је до задњег даха пио у великим гутљајима. Око његове сиједице главе зујале су и ројиле се анегдоте које се само у кругу најбољих пријатеља препричавају... “

### **Протојереј – ставрофор Василије Томић, парох торонтски, Канада**

---

„Слушао сам те ономад на парастосу у Горњој цркви. Чујем да поред Богословије још и соло певање учиш. Али деране, запамти: пре него што ти икада будем рекао да лепо певаш, прво ћу ти рећи да појање не само душом, не само срцем, не само ни вером, не само ни гласом осетити треба, треба, деране, осетити МИРИС ПОЈАЊА да би се лепо појати могло. А наше Карловачко појање има свој мирис. Мирис тамјана, мирис паскурица, мирис високих фрушкогорских торњева, али и мирис прашине, мирис блата, мирис липа, мирис винограда, мирис свега онога из чега је то наше благо настајало, расло и неговало се.“

Бећу то прве речи које сам чуо од Бранка Ченејца, у јесен 1971. године испред зграде Карловачке Богословије. Од тог јесењег дана, бар три пута недељно

проводио бих по сат или два са чика Бранком, шетајући испред Богословије и упијајући његове речи, а од 1972. радећи са њим на сређивању његове музичке заоставштине у Архиву Академије наука у згради Богословије.

Била је то нека врста упоредне школе у којој сам слушао оно што у књигама није писало. Слушао његова сећања и размишљања о људима и догађајима који обележише живот српске црквене музике и уопште, црквене музике прве половине двадесетог века. Бити у Карловцима, а говорити само о Србима било је равно греху за чика Бранка, јер за њега Карловци не беху само Српски Сион, него и најзначајнији духовни и културни центар руске емиграције. Уз сваку случајно дотакнуту партитуру неког руског композитора ишла је и прича, или безброј прича о самом композитору, или неком од диригената који су ту музику изводили. А онда опет, у вазда живом и искричавом монологу, речи о чувеном Митрополиту Антонију Храповицком, о Архимандриту Теодосију, Архиђакону Михаилу, „једином који је о Малом входу могао оно чувено царско Евангелије да носи“, протојереју, професору и диригенту Борису Волубујеву – „малој Терци“, диригенту Арсењеву, отменом и благом протојереју и професору Борису Селивановском, ненадмашном басу Павла Фигурова и тако у недоглед...

...Беху то времена нимало лака за Цркву и нове замахе ма ког вида стварања у њој, па ипак и у тим тешким временима ЖИВОТ ЦРКВЕ СТАЈАО НИЈЕ. Чувало се старо и од предака наслеђено, а у тим временима и то је, и то још како(!), био значајан стваралачки процес, али се истовремено, пажљиво, с мером и укусом за добро и лепо, ишло и у нове стваралачке замахе...“

**Протојереј Милош М. Весин, парох чикашки и ленсиншки, професор на Богословском факултету у Либертивилу, САД**

---

„ ...Чика Бранко је навраћао к нама када би долазио пословима у Тител. Увек лепо обучен, дотераног и лепог понашања и финих манира, брату и мени био је прототип господина. Таквог смо га упамтили и такав нам је био драг, зашто не рећи и важан. Чика Бранкове посете су биле ретке и нису дуго трајале, али су биле свечарске. О њима се причало и подсећало. Онда се једном десило нешто што је брату и мени било необјашњиво. Били смо мали да бисмо могли да схватимо. Чика Бранко је негде нешто говорио, причали су нам мати и отац, па је допао затвора, на неколико дана, у Тителу. Тај затвор је био у дворишту суда. Подигнут је непосредно после оснивања Шајкашког батаљона, после 1764. године. У наше дане затвор није имао ни чувара нити се за оне који су у њему боравили спремала храна. Прошло је отада седамдесетак година да бих се могао сећати чему је служио тај затвор у који се доспевало што се „нешто говорило“, а ваљда и понешто друго. Чика Бранко је оних неколико дана проводио у дворишту. Ваљда је читао новине и разговарао са пријатељима у Суду, или са другима који би му навраћали. Мој брат и ја смо му доносили храну. Чекао нас је на улици, а ручао ваљда у неком кутку дворишта. Да ли смо тада разговарали са њиме и шта бисмо могли разговарати, онако мали, не сећам се. Он је био учитељ и морао је знати како са нама ваља разговарати. Ни са родитељима ни са чика Бранком нисмо више никада разговарали о тој његовој тителској епизоди. Када сам поодрастао, у време рата, када се морало пазити шта се сме, а шта не говорити, сетио бих се чика Бранка и размишљао о држави која је имала онакав затвор и онакве затворнике...“

**Лазар Чурчић, историчар књижевности, дугогодишњи библиотекар у Библиотеци Матице српске; рођак Бранка Ченејца**

СР – Каталогизација у публикацији  
Библиотека Матице српске, Нови Сад

783.24.087.68 : 271.22 (497 . 11 )

ЧЕНЕЈАЦ, Бранко

Српско народно црквено појање по карловачком напеву  
[ Штампана музикалија ] . 1. књ., Осмогласник : од 5. до 8. гласа /  
Бранко Ченејац ; приредила, предговор, редакција и нотографија  
Тамара Петијевић. – Нови Сад : Хор „Свети Стефан Дечански“,  
2009 ( Нови Сад : Вининекс ). – 135 стр. : ноте ; 29 cm

Белешке о аутору: 131 – 135 стр. – Тираж 200.

ISMN 979-0-9014152-2-5 - ISMN 979-0-9014152-0-1 (за издавачку целину)

1. Петијевић, Тамара

а) Црквене песме – Осмогласник - Партитуре

COBISS.SR-ID 237125383